

Mücadele

Ağustos 1978

Sayı 23

Fiyatı 50 pf.

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu Yayın Organı

FAŞİST CİNAYETLER; "SİVİL" SIKIYÖNETİM VE ASKERİ DARBE TEHDİTLERİ

HALKIMIZIN
MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ

"Sivil" Sıkıyönetim

Her 30 Ağustos öncesinde olduğu gibi bu yıl da 30 Ağustos öncesinde ülkemizde askerî darbe söylentileri yoğunlaştı. 30 Ağustos tarihi, bilindiği gibi ülkemizde, ordunun üst kademelerindeki atamaların resmîleştirildiği tarihtir. Hakim sınıfların çeşitli kanatları arasında her dönemde süren, orduya tek başına hakim olma dalaşması, 30 Ağustos öncelerinde üç noktalarına varır. 30 Ağustos öncelerinde özellikle ordunun tasfiye edilen kesimleri, cuntalar kurması, somut darbe hazırlıklarına girişmesi ülkemizin olağan gerçekliklerindendir. Ancak bu yıl, hakim sınıflar açısından bu 'oloğan'lığın dışında, olağanüstü bir durum da vardır.

Önce: Halkın kendiliğinden gelme mücadelesi ülkemizde gün geçtikçe yükselmektedir. Hakim sınıflar tarafından, halkın mücadelesini demagoji ve baskı yolu ile bastırması beklenen Ecevit hükümeti, tüm çabalarına rağmen, halkın mücadelesinin yükselmesini engelleyememektedir. Faşist cinayetleri ve saldırıları halk tarafından nefretle karşılanmakta, faşist saldırı ve cinayetlere karşı silahlı savunma, ve kitle eylemleri büyük boyutlara ulaşmaktadır. Grevler, Ecevit hükümeti, 'devlet güvenliği' gerekçesi ile ertelemekle engellenmektedir. Köylülerin toprak mücadelesinde, önemli gelişmeler görülmektedir. Milli zulme karşı mücadelelerin de boyutları derinleşmekte, genişlemektedir. Gençlerin, memurların, küçük esnafın kısacası halkın tüm kesimlerinin, demokratik taleplerinin gerçekleşmesi için yürüttüğü eylemler genişlemektedir. Ecevit hükümeti, yükselen bu hareketi bastırabilmek için, gittikçe daha çok faşist baskı yöntemlerine yönelmekte; böylece 'demokrasi havası' maske- si yitilmeğe-faşist yüzü teşhir olmak-tadır. Son dönemde, grevlerin ertelenmesi; POL-DER, DEV-GENÇ gibi derneklerin yasaklanmasında; polis ve jandarma ve ordu güçlerinin 'sivil sıkı yönetim' uygulamaları, MÜCADELE gazetemizin Türkiye'ye girmesinin yasaklanması, Kont-gerilla üzerine yayın yapan 'Aydınlık' gazetesinin basılması; bir dizi kitabın toplatılması gibi girişimler, Ecevit'i 'umut' gören pek çok kişinin gözünü açmıştır. Açıkta ki, henüz Ecevit, halk içinde tam olarak tecrit olmamıştır, ve bir bölüm halk için hala 'umut' olma niteliğini sürdürmektedir. Ama bugün, Ecevit'in gerçek niteliğini kavrayanların sayısı dünden çok fazladır, bu sayı artmaktadır, artacaktır. Halkın yükselen mücadelesini durduramayan hakim sınıflar gittikçe köşeye sıkışmakta, ve çıkış yolu aramaktadırlar.

İkincisi: Hakim sınıfların kendi içindeki parçalanma da gün geçtikçe derinleşmekte, bunlar arasındaki iktidar dalaşması, bunların temsilcilerinin bazılarının belirttiği gibi 'akılcı boyutların dışına taşmakta'dır. Durum nedir? Ecevit, başkanlığında CHP ağırlıklı hükümet, bundan 6 ay kadar önce, halk içinde iyice tecrit olmuş olan MC'nin yerine iş başına geldi. Bu hükümet iş başına geldikten sonra, devlet çarkı içine yerleşmiş olan MC yanlılarını özellikle de MHP militanlarını temizleme; yerine 'güvenilir' CHP'lileri yerleştirme yolunu tuttu. Bu hakim sınıfların kendi arasındaki iktidar dalaşmasında 'oloğan' bir yoldu. Bu temizleme hareketi, MC'yi, özellikle de MHP'yi rahatsız etti. MC partile- ri, özellikle de MHP CHP'nin uzun süre hükümette kalması halinde; devletçarkını önemli ölçüde ele geçireceğini görerek; hükümeti alışıya etme, harekeleri 'aramaz' başladılar. Bunun için, hükümetin 'güçsüzlüğünü ispatlama' ve emperyalistlere ve onların uşaklarına kendilerini yeniden alternatif olarak gösterme yolunu tuttular. Hükümetin güçsüzlüğünü ispatlamak için, MHP'li faşist komandolar aracılığı ile geniş çapta silahlı saldırı, ve kışkırtma eylemlerine girişildi. MHP'li faşist komandolar, devletçarkı içindeki yerlerinden yararlanarak, devrimcilerle karşı terör eylemlerini yoğunlaştırdılar. Türkiye, her gün faşist saldırılar sonucu iki üç kişinin öldüğü, bir ülke haline geldi. Ecevit hükümeti hükümet olduktan bu yana faşistler tarafından öldürülen devrimcilerin sayısında sıçramalı bir artış oldu. MHP'li faşistler, Malatya'da olduğu gibi, kendi adamlarını, kendi örgütlerini bombalayarak, halkın birbirini kırmaları için ortam yaratmaya çalıştılar ve çalışıyorlar. MHP'li faşistlerin terör eylemlerine paralel olarak, ülkemizde Amerikan emper-

yalizmine uşaklık edenlerin esas siyasi temsilcisi durumunda olan AP'nin Başkanı Demirel'de hükümete karşı siyasi saldırılarını yoğunlaştırdı. "Hükümetin güçsüzlüğü" her gün verdiği demeçlerde baş konu haline geldi. Şu sözler, son dönemde Demirel'in her toplantıda tekrarladığı sözlerdir: "Hükümet fiilen yok, şeklen var bir hayalettir."

Hükümet iş başına gelirken enkaz değil, zengin bir miras almıştır.

Bu hükümet partizanlığı devletin her kademesine kanser gibi yaymıştır.

Pahalılık çekilmez hale gelmiştir. İşsizlik hızla artmış, iş hayatı felce uğramıştır.

Ayıplı ve tükenmiş bir hükümete ömür verenlerin, destek olanların, onun vebalini taşıyanların bile takatları, solukları keşilmiştir.

TRT hükümetin ayıplarını yamamaya

Ecevit hükümeti faşizmin uygulayıcısıdır

devamı 7. sayfada

MÜCADELE GAZETESİ YASAKLANABİLİR
AMA BASKI VE SÖMÜRÜYE KARŞI
MÜCADELE DURDURULAMAZ

Protesto yürüyüşü Frankfurt

Bilindiği gibi faşist Ecevit hükümeti Mayıs ayı içinde Bakanlar Kurulu kararıyla "Baskı ve Sömürüye Karşı Mücadele" gazetesinin Türkiye'ye girmesini yasakladı. Ecevit hükümeti, 'Mücadele' gazetesini Türkiye'ye girmesini yasaklamakla iki amaca ulaşmak istemektedir:

Birincisi: Mücadele gazetesi, B. Almanya'daki ilerici Türkiyeli işçilerin tek kitle teşkilatı olan ATİF'in yayın organı olarak; tutarlı anti-faşist, anti-emperyalist bir tavır takınmaktadır. Mücadele gazetesi Ecevit hükümetinin faşist, emper-

yalist uşağı yüzünü somut olarak teşhir etmekte, tek yurtuluş yolunun demokratik halk devrimi olduğunu açıklamaktadır. Hakim sınıfların Ecevit hükümeti bu gerçeğin yayılmasından korkmaktadır. Onlar Mücadele gazetesini Türkiye'ye girmesini yasaklayarak, gerçeğin yayılmasını engellemek istemektedir.

İkincisi: ATİF izlediği doğru kitle siyaseti ile, kurulduğundan bu yana devamlı güçlenmiş; bir çok kitle eyleminde komprador, patron-ağa devletini teşhir etmiş, B. Almanya'daki sınıf mücadelesinde de Türkiyeli işçileri seferber etmeye çalışmıştır. Gereki B. Alman emperyalistlerinin desteklenmesi; gerekse Türkiyeli işçilerin B. Almanya'daki sınıf mücadelesine aktif olarak katılması-Batı Alman emperyalist burjuvazisinin işine gelmemektedir. B. Alman emperyalist burjuvazisi ve onların devleti, çeşitli yollarla burdaki örgütlenmemizi ve mücadeleleri engellemeye çabalamaktadır. Burdaki mücadelemizi engelleme yolunda emperyalist burjuvazinin bir metodu da, mücadelemizi kanunsuz göstermek, legal demokratik kitle örgütlerimizi yasaklayarak, dağıtmaktır. Bunun için B. Alman tekelci sermayesinin devleti, ATİF ve ATÖF gibi demokratik kitle örgütlerinin gizli örgütlerle ilişkisi olduğu gibi iddialar ileri sürmekte; çeşitli bahanelerle dernek lokallerini

devamı 5. sayfada

MÜCADELE DURDURULAMAZ!

MESAJLAR

TUTUKLU DEVRİMCİLER

MÜCADELE GAZETESİ ENGELLENİR
HALKIN MÜCADELESİ ENGELLENEMEZ

Emekçi kardeşler, Bacılar, Yurtseverler
Öğrenciler .

Bugün güzel yurdumuz Türkiye, emperyalist uşağı Türk hakim sınıfları komprador patronlar ve toprak ağalarının faşist zulmü altında inlemekte . Yurdumuzun zenginlikleri halkımızın alın-teri emperyalistler ve onların uşağı Türk hakim sınıfları tarafından sömürülmekte, Kürt milleti ve milli azınlıklar üzerinde Türk hakim sınıflarının azgın milli zulmü sürmektedir. Ve bizleri de emperyalistlerle sattılar yurdumuzu uzakta, halkımızdan uzakta baskı altındayız. Fakat başta Türkiye proleteryası olmak üzere halkımız baskı ve sömürüye boyun eğmiyor eğmeyecek Halkımızın bir parçası olan bizler de öyle . Türk hakim sınıflarının B.Avrupacı kanadının temsilcisi olan faşist Ecevit hükümeti, B.Almanya 'daki demokratik haklarımızı kullanarak oluşturdumuz ATİF in yayın organı olan "Baskı ve sömürüye karşı MÜCADELE" gazetemizin Türkiye'ye girmesini yasakladı. Kendini demokrasi havarisi ilân eden Ecevit'in ve onun faşist hükümetinin gerçek yüzünü bir kere daha ortaya çıkı. Zamlar ilân edilmeyen sıkı yönetimler işkenceler, düşük taban fiyatları ve daha niceleri Ecevit hükümetinin faşist yüzünü, halk düşmanı yüzünü defalarca göstermişti. Mücadele gazetemizin yasaklanması bu gerçeği bir kez daha ortaya koydu. Şapka düğü kel göründü . Faşizm ,Ecevit hükümetiyle,hakim sınıfların şu caya bu kanadının hükümet olmasıyla ortadan kalkmayacak.Faşizmin kökünü kazayacak olan halkımızın bağımsızlık ve halk domokrasisi mücadelesinin zafere ulaşmasıdır. Ve bu mücadele zafere ulaşacaktır.

Biz ,bugün İngiltere'de tutuklu bulunan Türkiyeli ve Kıbrıslı dört devrimci olarak "Mücadele" gazetemizin yasaklanmasına karşı yürüttüğünüz demokratik ve haklı mücadelenizde,sizden uzakta olarak sizlerle birlikeyiz

İşçi arkadaşlar, Yurtseverler,Öğrenciler, 2 Temmuz 1978'de İngiltere'deki Türkiyeli öğrenciler, demokratik federasyonlarını kurmak için genel kurullarını topladılar. Bu toplantıya ATİF, ATÖF ve BTÖB' den arkadaşlar desteklerini verdiler. İKTÖF içinde örgütlü Kıbrıslı arkadaşlar,İran'lı arkadaşlar enternasyonal dayanışmanın örneğini vererek katıldılar.

Fakat kurulacak federasyon, İngiliz emperyalist burjuvazisinin çıkarlarına ters düşüyordu. Çünkü onun gerçek yüzünü teşhir etme onun saldırılarını, demokratik hakları kullanarak göğüsleme temelinde kuruluyordu. Kurulacak federasyon sahte TKP nin uzantısı İTÖF ve İTİB de örgütlenmiş, Rus sosyal emperyalizminin uşağı sosyal faşistlerin'de çıkarlarına ters düşüyordu. Çünkü onların uşak ve faşist yüzünü teşhir etme temelinde kuruluyordu. Bu federasyon İngiliz emperyalist burjuvazisi ve Türk sosyal faşistleri el ele verdiler, bir komplo, bir provakasyon düzenlediler.

Türk sosyal faşistleri toplantı, yerine, toplantı kapısına kadar,İngiliz polisinin koruması altında getirildi. Ve bu provakasyon ortamında İngiliz faşist po-

lisi toplantımıza saldırdı. Bu saldırı , plânlı bir saldırdır. Bu saldırı, demokratik haklarımıza, örgütlenme hakkımıza yapılan bir saldırdır. Bu saldırı sosyalist maskeli faşist köpeklerin açıktan açığa İngiliz polisiyle işbirliği yaptığı bir saldırdır.

Çürüyenler, kokuşanlar, kurtuluşu bu yollarda ararlar. Onlar için başka yol yok. Halka saldırmak, halka karşı birleşmek, provakasyon.. tüm bunlar, onların hayatlarını uzatmak için başvurdıkları adi yollardır. Fakat boş çabalıyorlar.Onlar için kurtuluş yok, onların ölümü yakın, istikbal bizindir. Biz işçilerin, yurtsever öğrencilerin, biz halkların . Arkadaşlar,

Bu saldırı sonucu pekçok arkadaşımız tutuklandı. Şimdi biz, üç Türkiyeli ve bir Kıbrıslı devrimci halâ hapisteyiz . İkisi kefaletle olmak üzere diğer arkadaşları serbest bırakmak zorunda kaldılar. Bizi'de serbest bırakmak zorunda kalacaklar. Çünkü biz halkımızın boyun eğme ruhuyla hapisanede'de mücadeleyi sürdürüyoruz. Demokratik haklarımızın elimizden alınmasına, bu saldırının halkların gözünden gizlenmesine mücadele etmeyeceğiz. İşte bunun için elimizdeki imkânlar dahilinde mücadele ediyoruz,açlık grevindeyiz. Tüm gerçekler ortaya çıkana, hapisten çıkana kadar mücadelemizi sürdüreceğiz. İngiliz emperyalist burjuvazisinin, faşist Türk hakim sınıflarına teslim etmek amacıyla yurtdışı etmeye çalıştığı Numan Al tekin arkadaşımıza oturma izni verilinceye kadar açlık grevimizi sürdüreceğiz. Halk düşmanı basının bu saldırıyla ilgili yadıkları yalanlar onlara geri yalattırılınca kadar açlık grevimiz sürecektir . Hak verilmez alınır. Haklarımızı alacağız.

Arkadaşlar,

İngiltere'de bize karşı girişilen bu saldırı yurtdışında bizlere karşı girişilen saldırıların sadece biri. Bugün Fransız emperyalizmi'de bir arkadaşımızı yurtdışı etme kararıyla hapiste tutuyor. B. Almanya'da pekçok arkadaşımız mahkemelerde,hapishanelerde. Neden?

Çünkü, demokratik haklarımızı savunuyor, zalimlere boyun eğmiyoruz. Emperyalistler ve onların uşakları tüm bu saldırılarla bize boyun eğdireceklerini sanıyorlar. Yanılıyorlar. Halkımız ve onun bir parçası olan bizler, mücadelemizi her türlü zorluğu göğüsleyerek sürdüreceğiz .

Biz hapishanede halkımızın bağımsızlık ve halk domokrasisi mücadelesini, emperyalizme, komprador kapitalizme ve feodalizme karşı mücadelesini, dünya halklarının emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türlü gericiğe karşı mücadelesini destekliyoruz.

Açlık grevimizi,bunun bir parçası olarak görüyoruz.

Londra, Brixton Hapishanesinde tutuklu devrimciler.

İKTÖF

İŞÇİ ARKADAŞLAR ;

Baskı ve sömürüye karşı MÜCADELE gazetesinin Türkiye'ye girmesinin yasaklanması bizi şaşırtmadı. Çünkü Mücadele gazetesini Türkiye halkının bağımsızlık ve halk domokrasisi mücadelesini destekledi ve halen'de desteklemektedir.

Mücadele gazetesini baskı ve sömürüye karşı çıkı. Türkiye halkının kurtuluşunun ancak demokratik halk devrimi ile gerçekleşeceğini vurguladı. Halk düşmanlarını teşhir etmeyi görev bildi.

Halk düşmanları yüzlerinin teşhir olmasından korkarak Mücadelenin Türkiye'ye girmesini yasakladılar. Çünkü Mücadele gazetesini F. Almanyadaki işçilerle halk düşmanlarını teşhir etmekle kalmadı, doğru demokratik kitle örgütü anlayışını yaymakla yetinmedi. Aynı zamanda Türkiye'deki Türkiye halkına da ulaştı ve gerçekleri gösterdi.Halk düşmanları bunun için Mücadelenin Türkiye'ye girmesini yasakladı.Yalnız şunu iyi bilmelidirlerki Mücadelenin Türkiye'ye girmesinin yasaklanması Türkiye halkının bağımsızlık ve halk domokrasisi mücadelesini durduramaz. Onların koyduk-

ları yasaklamalar kendilerini halkın ezmesini önleyemeyecektir.

Türkiye halkı er veya geç mücadelesini başarıya ulaştıracak bağımsız ve demokratik Türkiye'yi kuracaktır.

Mücadele gazetesini aynı zamanda halk saflarında oldukları halde Türkiye halkının bağımsızlık ve halk domokrasisi mücadelesini saptırmaya onu hakim sınıflarının bir kanadının peşine takmaya çalışan sahte devrimcilere karşıda iyi bir cevap verdi. Onlar halkı C.H.P nin kuşruğuna takmaya çalışırken Mücadele C.H.Pnin halk düşmanı yüzünü gösterdi ve şimdi süreç içinde gelişen olaylar da C.H.P'nin öteki partiler gibi komprador ve toprak ağalarının bir partisi olduğunu, halk düşmanı olduğunu, Avrupa ve özellikle F.Almanya Emperyalistlerine uşaklık ettiğini ispatladı.

Arkadaşlar, İKTÖF olarak enternasyonal birruhla mücadelemizi destekler Mücadele gazetesine konan yasakları Türkiye halkına yapılmış bir saldırı olarak protesto ederiz.

BTÖB

Arkadaşlar,

BTÖF (Britanya Türkiye Öğrenciler Federasyonu) olarak,Ecevit hükümeti tarafından alınan,ATİF yayın organı,"Baskı ve Sömürüye Karşı Mücadele" gazetesinin Türkiye'ye sokulmama kararını şiddetle protesto ediyoruz.Ecevit hükümeti,bu tip faşist tedbirlerle,Türkiye halkının yükselen mücadelesini durdurabileceğini zannediyorsa yanılıyor.

Ezilenler,sömürülenler,sınıflar ortaya çıktığından bu yana baskı ve sömürüye karşı mücadele vermişlerdir.Bugün yurdumuzda yokluk,yoksulluk,baskı,sömürü kol gezmektedir.İşsizlik gün geçtikçe artmaktadır. Halkımız,yurtdışına göçe itilmekte,geçimini yabancı ülkelerde aramaya zorlanmaktadır.Dilini,yolunu bilmediği bu ülkelerde de baskı ve sömürü devam etmektedir.Aşırı kardan başka bir şeyi gözü görmeyen kapitalistler,işçileri horlamakta,işgülerini ucuza kapatma yolları aramaktadırlar.İşçiler arasında ikilik yaratmakta,mücadelerini bölmeye çalışmaktadırlar.Mücadele gazetesini,Federal Almanya'daki Türkiye'li işçilerin birliğini sağlamak,ve onların ekonomik ve demokratik hakları için mücadele etmelerini sağlamak için uğraşmaktadır.Kitlesine,kurtuluş için doğru yolu göstermekte,onları hakim sınıfların peşine takmamaktadır.İşte Ecevit'i ve hükümetlerini gıcıklayan da budur.Daha seçimler öncesi, CHP ve Ecevit'in gerçek niteliğini ortaya koyan,Mücadele gazetesinin Türkiye'ye girmesinin yasaklanması şaşırtıcı değildir.Ama Mücadele gazetesinin yasaklanması,doğru görüşlerin yok edilmesi,halkın mücadelesinin durdurulması demek değildir,Hakim sınıflar,çıkışlarını bu şekilde belkigeciktirebilirler,ama asla önleyemezler.Türkiye halkının zaferi er-geç muhakkaktır.Halkın mücadelesini hiç bir şey engellemeyecektir.

LTİD

İşçi Arkadaşlar,

Ecevit,iktidara geldiği günden bu yana,gerçek yüzünü açıkca ortaya koydu.'Demok-rasi','özgürlük','reform' palavralarının ne anlama geldiği gayet iyi anlaşıldı.Ecevit,dün 'demok-rasi' çıkırtkanlığı yaparken,bugün bizzat kendisi faşizmi uygulamaktadır.

Amerikanca faşistlerle dalaşması,onların geçen dönem içinde ele geçirdikleri mevzileri,geri almak içindir.Üçü Ocaklarının kapatılması,Ecevit'in anti-faşist olmasından değil,MHP'ji faşistlere karşı olmasından dolayıdır.Bugün asıl baskı,devrimcilere,onların örgütlerine ve bir bütün olarak halka yapılmaktadır.Demokratik kitle örgütleri kapatılmakta,devrimciler,yurtseverler,hapse atılmakta, işkenceden geçirilmektedir.Yani halkın örgütleri dağıtılmaya çalışılmakta,mücadelesi bastırılmaya çalışılmaktadır.Ülkede yokluk,yoksulluk,işsizlik gün geçtikçe artmaktadır.Ecevit'de emperyalist ülkeleri kapı kapı dolaşmakta,hakim sınıflar için krediler, yardımlar(!) aramaktadır. Ecevit ve partisi diğer komprador patron-ağa partilerinden ve liderlerinden farksızdır.Halktan yana değil,emperyalistlerden,parababalarından yanadır.

İşte bunu,çok daha önceden tesbit eden ve Ecevit'i teşhir eden Mücadele gazetesinin Türkiye'ye sokulması yasağının konması bu nedenledir.Çünkü,Mücadele gazetesini,Federal Almanya'daki Türkiye'li işçilerin tek demokratik kitle örgütü olarak,kitlesine doğru yolu göstermektedir.Halkı,hakim sınıfların bir kanadının peşine takmak için uğraşmamakta,bütün olarak hakim sınıflara karşı çıkmaktadır. Mücadele gazetesini,komprador patron-ağa iktidarı yerine,halk iktidarını savunmaktadır.Tüm bu nedenle,hakim sınıflar,Mücadele gazetesinden hoşlanmazlar.Onların bugünkü hükümeti olan Ecevit hükümeti de işte bu nedenle Mücadele gazetesini yasaklamıştır.Ama,halkın bağımsızlık ve demokrasi için sürdürdüğü kavgayı yasaklayamayacaktır. Halkın mücadelesi,gün be gün yükselecektir. Ta,ki zafere ulaşana dek.

Arkadaşlar,

Biz,LTİD (Londra Türkiyeli İşçiler Derneği)olarak,Mücadelaye konan yasağı lanetle karşıılıyor,mücadelenizde başarılar diliyoruz.

Mücadeleniz,mücadelemizdir.

YURTDIŞINDA TÜRKİYELİ YURTSEVERLERE YAPILAN SALDIRILAR

PARİS

Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliği'nin faşistlerin saldırısı ile ilgili çıkardıkları bildiriden aşağıda alıntılar yapıyoruz.

YURTSEVER ARKADAŞIMIZ DERHAL
DERHAL SERBEST BIRAKILMALIDIR!

22 Haziran 1978 Perşembe günü, Paris'de Gazetecilik okulunda, azıllı faşistler Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliğinden ilerici-yurtsever öğrencilere saldırdılar. Bu saldırıda, parlamento maskeli faşist diktatörlüğün uzantıları olan Elçilik, Konsolosluk, ve Öğrenci Müfettişliğinin desteğini alan Milliyetçi Hareket Partili faşist komandolar 15 kişi kadardı. Faşist saldırı, ilerici-yurtsever öğrencilerin kararlı direnişi ve Türkiyeli emekçilerin dayanışması sonucu püs-kürtüldü.

Amerikan emperyalizminin yeminli uşakları olan halk düşmanı faşistler, bu saldırıda bıçak, sopa, zincir ve bunlar gibi çeşitli aletler kullandılar. Faşistlere elebaşılık yapan Nebi Vural, Bilgen, Necdet Atakan daha önce de Tours şehrinde FTÖB-Tours Şubası üyelerine saldırmışlar, bir öğrenciyi bıçakla yaralamışlardı. Yine geçen yıl Osman Salih... adlı faşistler 20 Haziran 1977 Pazar günü, 15-16 Haziran 1970 şanlı işçi direnişinin yıldönümü ile ilgili bildiriye Türkiyeli Kitleye dağıtan ilerici-yurtseverlere küfür edip saldırmışlar, bir yurtseveri yumurklamışlardı. Bütün bunlar, Türkiye'de olduğu gibi faşist saldırıların Fransada da arttığını, faşist kurumlar olan elçiliğin, konsoloslüğün ve öğrenci müfettişliğinin faşistlerin yanında yer aldığını göstermektedir.

İlerici, Yurtseverler, Demokratlar

Bazı yurtsever öğrencilerin isimlerini elçiliğe ve polise bildiren faşistler, bıçaklı, sopalı saldırganlar oldukları halde elçiliğin desteğiyle davacı olmuşlardır. Elçilikte eli kanlı zorbalardan "saldırıya uğradığını" Emperyalist burjuvazinin polisine bildirmiştir. 23 Haziran Cuma günü Fransız polisi, okul etrafında sıkı tedbir alarak ilerici-yurtseverler üzerinde tam bir baskı ve terör uygulamaya girişmiştir. Bıçaklı, zincirli saldırıların yanında yer alan polisler, faşistlerin güvenliğini sağlamak için her şeyi yapabileceğini ortaya koymuştur.

Aynı gün saat 17,30 da polisler, orada bulunan FTÖB üyesi bir yurtseveri yakalayıp götürmüşler, üzerinde mobilite zinciri bulunduğu için "ülke huzurunu bozmak, adam dövmek, saldırıda bulunmak, silah sayılan alet taşımak" gibi gerçeklerle hiç bir ilgisi olmayan bahaneler uydurup tutuklamışlardır. Daha sonra baskıyla ifade alınmış, söyledikleri polis tarafından değiştirilerek yazılmıştır. Çünkü, arkadaş, ifade verecek yazılanı denetleyecek kadar Fransızca bilmemektedir. Savcı, faşistlerin, polislerin ve özellikle de elçiliğin söylediklerine dayanarak raporunu hazırlamıştır. Arkadaşımızı polisin mahkemeye sevk etmesi gerekirken, savcı elçiliğin telefonu üzerine derhal getirilmesini polise bildirmiştir. Arkadaşımız 24 saat dolmadan cumartesi 12,30 da apar topa ve savunmasız olarak yargılanmış, "suçüstü" mahkemesinde bir ay hapis cezası verilmiştir. Aynı

saatlerde durumu öğrenmek, gerekeni yapmak için komiserliğe giden avukata polisler, hiç bir bilgi vermemişler, mahkemeye çıkarılacağını gizlemişlerdir. Pazartesi den itibaren onu görebilecekleri, gerekeni yapabilecekleri yalanını ileri sürmüşlerdir. Bütün bunlar, olayın başından sonuna kadar elçiliğin-faşistlerin ve polisin işbirliğiyle hazırlandığını ve elçiliğin örgütümüz FTÖB'ü kapattırmaya amaçladığını göstermektedir.

İlerici bir öğrenci olan Ö.Öğuz FTÖB'ün faal bir üyesiydi. O, tüm yurtsever öğrencilerin haklarını, ülkelerindeki halklarının devrim mücadelesine bağlı olarak savunmaktaydı. Fransız emperyalistlerinin yabancılara uyguladığı ırkçı-faşizan baskılara karşı mücadele etmekte, öğrencilerin birlikte örgütlenmesini savunmaktaydı. O, emperyalizme, komprador kapitalizme, feodalizme ve her türlü gericiliğe karşı, uluslararası işçi sınıfı önderliğinde ezilen halkların safında yer alıyordu. Onun bu durumu, faşistlerin ve Fransız emperyalistlerinin rahatını kaçırdı. Gericici güçler arkadaşımıza komplo hazırlayarak onu zarsız hale getirmek istediler. Böylesi tutuklama ve cezalandırmalar bizleri mücadelemizden alıkoyamayacak, aksine mücadele azmimizi daha da güçlendirecektir.

Bu gibi tutuklama ve yargılamalar Fransa'da karşılaştığımız ilk olay değildir. Bu anti-demokratik baskılar ilericiilere, özellikle tüm yabancılara uygulanmaktadır. İrkçı-faşizan baskılar Fransız emperyalistlerinin devletin demokrasi maskesini her geçen gün biraz daha aşağı çıkarmaktadır. Ve devletin polis devleti olma yolunda hızla ilerlediğini göstermektedir.

Ö.Öğuz, uydurma bahanelerle haksız yere yargılanmıştır. Gericici güçlerin işbirliği sonucu hazırlanmış olan suçlamalar asılsızdır. Arkadaşımızın ayrıca sınır dışı edilme ihtimali vardır. Bizler FTÖB olarak Ö.Öğuz'a yapılan anti-demokratik uygulamaların şiddetle protesto ediyor, verilen cezaları kaldırılmasını ve derhal serbest bırakılmasını talep ediyoruz. Tüm ilerici, demokrat, yurtsever örgüt ve kişileri haklı talebimizi desteklemeye çağırıyoruz. Bunun için toplanan imzaları şu adrese yollayınız.

ADRES : U.E.T.F. A.H. Engin, 6 Place St. Michel. 75006 Paris/FRANCE

- Ö.ÖĞUZ'UN CEZASI KALDIRILMALI VE DERHAL SERBEST BIRAKILMALIDIR!
- KAHROLSUN FRANSIZ EMPERYALİSTLERİNİN ANTI-DEMOKRATİK BASKILARI!
- KAHROLSUN FRANSIZ EMPERYALİZMİ!
- KAHROLSUN ELÇİLİĞİN, KONSOLOSLUGUN, MUFETTİŞLİĞİN FAŞİST BASKILARI!
- KONTR-GERİLLA MIT, MHP VE ÜLKÜ OCAKLARI DAĞITILMALIDIR!
- İŞKENCECİ VE KATİLLERDEN HESAP SORULSUN!
- KAHROLSUN EMPERYALİZM VE FAŞİZM!
- KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ!
- YAŞASIN HALKIMIZIN DEMOKRASİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ!
- YAŞASIN DÜNYA HALKLARININ DEVRİM MÜCADELESİ!
- YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA!

FRANSA TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ

BTÖF GENEL KURULUNA SALDIRI NASIL GERÇEKLEŞTİ ?

İngiltere'deki Türkiyeli öğrencilerin ekonomik ve demokratik talepleri uğruna mücadelelerini, emperyalizme ve sosyal emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı mücadele ile bütünleştiren devrimci öğrenciler, örgütlenmenin gereğini kavramışlar ve bu uğurda çalışmalar yürütüyorlardı. İTÖF-İTİB içinde örgütlenmiş sosyal faşistler, İngiltere'deki Türkiyeli öğrencilerin demokratik kitle federasyonu çalışmalarını engellemek için yıllardır devrimci öğrencilere karşı çeşitli saldırılar düzenlediler. Bu saldırılarını çoğu kez İngiliz polisinin kanatları altında gerçekleştirdiler. Bütün bu saldırı ve provakasyonlara rağmen devrimci öğrenciler, federasyon kurucu kurulunu, 2 Temmuzda yapmaya karar verdiler. Genel kurulu, çeşitli bildiri ve afişlerle kamuoyuna duyurdular. Sosyal faşistler, genel kurul öncesi etrafa korku yaymaya yapılan toplantıları engellemeye çalıştılar.

Toplantı günü, daha toplantı başlamadan polisler, havayı gerginleştirmek için

BÖBLİNGEN

25. 6.1978 Tarihinde Böblingen ve çevresi Türk İşçileri derneği faşistler tarafından saldırıya uğramıştır. Olaya hırsızlık süsü vermek isteyen faşistler içinde üç beş kuruş bulunan kumbarayla kırmışlardır. Olay hakkında görüştüğümüz yönetim kurulundan bir arkadaş; olayın nedenlerini kimler tarafından yapıldığını kısaca şöyle anlattı: Bundan bir süre önce derneğimizi bir siyasi partinin bürosu durumuna getiren tekkeci yönetim kurulunu oy birliği ile alaşağı ettik. Yönetime bizim gelmemiz Alman Tekelci burjuvazisinin uşakları Arbeiter Wohlfahrt, Türkdanış ve kendilerine Halkçı Devrimci diyenlerin hoşuna gitmedi. Çünkü yeni yönetim kurulunun dernek anlayışı kendilerinin tekke anlayışına taban tabana zıttı. Bizler kitle derneklerinin kitlelerin mali olmasını demokratik ve ekonomik sorunlarımızı çözmeye yardımcı olmasını, halkımızın bağımsızlık ve halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini desteklemesi gerektiği savunuyorduk. Bu anlayışla çalışan derneğimiz hakim sınıflara korku salmaya başladı. Bunun için ne yapıp yapıp derneğimizin çalışmalarını engellemeleri lazımdı. Önceleri derneğimizin elin'de olan çay ocağı ve mutfak elimizden aldılar, giderek salonun anahatlarında el koydular. Bunlar böylece bizlere ekonomik baskı yaparak yıldırma çalışmalarını zannettiler. Ama boşunaydı. Bizler doğru ve haklı olduğuna inandığımız mücadelemizde geri adım atmadan devam ettik. Bu onları dahada çılgına çevirdi. Bizlere bu seferde siyasi baskı yapmaya başladılar. I.G-Metall'in grevinde işçilere grevin niçin ve amacının ne olduğunu anlatmak için tertip ettiğimiz toplantı ve I Mayıs hakkındaki seminer Arbeiter Wohlfahrt ve Türk danış tarafından dernek siyaset yapamaz diye yasaklandı. Bütün bunlardan sonra işi dahada azıtan bu uşaklar derneğimize türkiyeli faşistler saldırtmışlardır. Saldırıyı hırsızlık olarak nitelleyen polisin tavrından da çıkardığımız kadarı ile bu derneğimize açıkça yönelmiş bir saldırdır. Çünkü Türkdanış kumbarası (Pencerenin önünde görülüyor.) 5-6 bin DM değerindeki fotokopi makinası, derneğimizin televizyon, teksir makinası vs el vurulmamış. Buna rağmen bunun adı bir hırsızlık olduğumu söylemek bu saldırıya ortak olmak demektir. Arkadaşların anlattığı ve bizlerin olay yerinde yaptığımız incelemeler'de gözleteriorki bu derneğe yapılan saldırı ilk değildir. Sonda olmayacaktır. Bundan evvelde B. Alman polisinin faşistlerin ve sosyal faşistlerin anti faşist anti emperyalist nitelikteki derneklere saldırmış ve üyelerinin bir kısmında zindana atmıştır.

Saldırıdan sonra yönetim kurulunu toplayan dernek hemen olayı teşhir eden bir bildiri yayınlamıştır. Ayrıca 1.7.1978 de dernek lokalinde birde basın toplantısı yapılmıştır. Çok sayıda izleyicinin bulunduğu basın toplantısında Sindelfin - gen Zeitung, Böblingen Zeitung Hürriyet ve Mücadeleden birer muhabir katılmışlardır. Söz alan konuşmacılar genellikle saldırının derneğin çalışmalarına yönelik olduğunu, faillerinin Arbeiter Wohlfahrt, Türk danış ve Faşistler olduğunu vurgulamışlardır. Ayrıca defalarca derneğe yeni bir yer veriyemesi için başvurulduğunu söyleyen arkadaşlar bu başvurunun belediye tarafından dikkate alınmadığını ve kendilerine yeni yer verilmediğini, bunun içinde saldırıda onların paylarının bulunduğunu anlatmışlardır. Ayrıca ayda yaklaşık 5-6 bin DM tutarındaki çay ocağı gelirinin Arbeiter Wohlfahrt ve Türkdanış tarafından özel çıkarları için harcadığını söylemişlerdir. Basın toplantısına gelen sosyal faşistler ve kendilerine halkçı devrimci diyenler yine kafaları bulandırmak ve halk düşmanlarını girin göstermek için ellerinden gelen bütün sahtekarlığı yapmışlardır. Ama bunların sahtekarlığını oradaki yurtseverler teşhir etmişlerdir. Bunun için bu sahtekarlar ve halk düşmanı sosyal faşistler kuruluşa kaçmakta bulmuşlardır. Geldikleri gibide toplantı sona ermeden defolup gitmişlerdir. Basın toplantısında sorulara cevaplayan ve olayı anlatan dernek başkanı arkadaş daha sonra derneklerinin en kısa zamanda yapacağı bir kongreyle Almanyada Türkiyeli işçilerin tek kitle teşkilatı olan ATİF'te toplanacaklarını ve buradaki tüm derneklerinde ATİF çatısı altında toplanması gerektiğini savunmuş-tur.

İNGİLTERE

İNGİLİZ POLİSİ VE SOSYAL FAŞİSTLER BTÖF GENEL KURULUNA SALDIRDI

Demokratlar, Devrimciler... BTÖF (Britanya Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu), kurucu Genel Kurulu, İngiliz emperyalistlerinin polisinin ve Rus sosyal emperyalizminin uşakları türkiyeli sosyal faşistlerin saldırısına uğradı. Devrimci öğrenciler ve işçiler, bu saldırıya karşı yiğitçe direndiler. Bu saldırı sonucunda 2 si Kıbrıslı 7 si Türkiyeli 9 devrimci, İngiliz polisi tarafından tutuklandı. tutuklanan devrimcilerden beşi daha sonra serbest bırakıldı.

Bu saldırı, faşistlerin ve sosyal faşistlerin emperyalistlerle ortaklaşa yurtdışındaki Türkiyeli devrimci işçilere ve öğrencilere karşı yoğunlaşan saldırılardan biridir. Daha bir ay önce, Fransa'da devrimciler, MHP li faşistlerin saldırısına uğradılar. MHP li faşistlerin bu saldırısından sonra Fransız polisi, iki Türkiyeli devrimciyi tutukladı. Tutuklanan devrimcilerden biri, Fransız emperyalistleri tarafından yurtdışı edilmek isteniyor.

ECEVİT'İN DIŞ GEZİLERİ

ECEVİT HÜKÜMETİNİN ÇOK YÖNLÜ POLİTİKASI, EMPERYALİZME BAĞIMLILIK POLİTİKASIDIR

Ecevit hükümetinin 6 aylık icraatı dene-
minde içte olduğu gibi dışta da Türkiye
önemli gelişmelere sahne oldu.

Batı Avrupa'daki emperyalistlerin özel-
likle de Batı Alman emperyalizminin uşa-
ğı CHP hükümet olur olmaz devraldığı "en-
kaz" (!) düzeltmek amacıyla, emperyalist-
lere elini avucunu açarak kredi anlaşmalarına
girişti.

Emperyalistler, Türkiye'ye sermaye ihra-
cında adeta birbirleriyle yarışıyorlar. Bu
nedenle; gerek emperyalistlerin Türkiye'yi
ziyareti, gerekse Ecevit'in emperyalist
devletleri ziyareti yoğun bir şekilde de-
vam ediyor. Bu karşılıklı, nazikane iadei-
ziyaretlerin ortaya çıkardığı gerçek;
Türkiye'ye giderek emperyalizme daha da
fazla bağlanmasındır.

İşte yapılan karşı-
lıklı ziyaretleri
ve yapılan anlaşmaları tek tek inceleye-
rek somut durumu kısaca tahlil edebil-
riz.

Bilindiği gibi CHP hükümet olur olmaz,
ilk elde Federal Almanya Devlet Bakam
Wischevski, Türkiye'ye gelerek Ecevit'e
kredi anlaşmasına oturdu; 130 milyon mark-
lık kredi anlaşması bir çırpıda imzalandı.
Daha sonra ki, gelişmeler içerisinde; Ece-
vit, ayağının tozu ile B. Almanya'ya bir
ziyaret yaptı. Bu önemli ziyarette önemli
kararlar da alındı. Ecevit, B. Alman Başba-
kanı Schmitz ile beraber yaptığı basın
toplantısında B. A. manya ile Türkiye'nin
dost olduğunu, bu dostluğun çıkar birliği
ötesinde bir dostluk olduğunu, B. A. manya'nın
her zaman Türkiye'ye dostça elini
uzattığını, en kötü gününde bile Türkiye'yi
yalnız bırakmadığını şimdi de yalnız
bırakmayacağını inandığını belirtti. Ni-
tekim ikili görüşmelerde B. Almanya, Tür-
kiye'ye silah yardımı ile birlikte, top-
lam 1 milyar markın üzerinde bir olanak
sağlamayı kabul etti. Bunun 280 milyon
markı kredi biçiminde, 500 milyon markı
silah borcu erteleme, 560 milyon markı
da savunma kredisi için 1978 ve 1979 da
verilebilecek ek fonlar halinde. Bunun
dışında B. Almanya Türkiye'ye 30 milyon
liralık hizmet dışı araç verecek (kamyon,
çeşitli hafif silahlar, gemiler vs.) Tem-
muz ayı içerisinde 70 bin kamyon Türki-
ye'ye sevk edilecek. Ayrıca 100 milyon
marklık askeri yardım anlaşması bu aylar
içerisinde Bonn'da imzalanacak.

Anlaşmaların ardından Schmitz, verdiği
demeçlerde; B. A. manya'nın Türkiye'ye
daha fazla yardım etmeyi (!) düşündüğünü
geniş çapta sermaye ihracı olanaklarının
araştırıldığını belirtti. Schmitz, bu ara-
da Amerikan emperyalistlerinin Türkiye'ye
4 yıldır uyguladığı askeri araç-gereç
amborgosu kararını da eleştirerek, B. A.
many'a'nın bu konuda elinden gelen her yar-
dımı (!) yapmaya hazır olduğunu belirtti.
Ecevit'in B. Almanya'ya yaptığı ziyaret
ve onun B. Alman tekelci burjuvazisinin
temsilcileri ile yaptığı anlaşmalar, B. Al-
man emperyalist sermayesinin Türkiye'ye
yerleşmesinde önemli bir aşamadır.

Ecevit, B. Alman emperyalist efendileri-
ne ziyaretini tamamladıktan sonra;
hemen hiç vakit kaybetmeden ABD'li emper-
yalistlere bir ziyaret yaptı. 30-31 Mayıs
tarihleri arasında Washington'da topla-
nan NATO zirvesine katıldı. Ecevit, onur
başkanlığı koltuğunda oturduğu için değil,
fakat yaptığı anti-komünist konuşmalarla
emperyalist efendilerine güvence verdi.
Uşaklıkta kusur etmeyen Ecevit, Washington
doruğunun en ilgi çeken, en çok sözü edi-
len kişisi haline geldi.

Ecevit, geziyi takip için Türkiye'den
giden gazetecilere CHP iktidarının yaban-
cı sermayeye karşı bir kompleksi olmadı-
ğını belirtti. Ecevit'in gerek sözleri ge-
rekse canlı pratiği onun kimlere hizmet
ettiğini ortaya koydu. Washing ton'dan
New York'a geçen Ecevit, Türkiye'den ala-
caklı olan yabancı banka temsilcileri
ile de bir görüşme yaptı. Türkiye'nin
2,5 milyar dolar borçlu olduğu büyüklü-
küçüklü 221 bankayı temsil eden Ameri-
kan City Bank Başkanı Walter Wriston
tarafından Ecevit'in onuruna (!) verilen
yemekte Türkiye'ye ekonomik yardım (!)
önemi üzerinde duruldu. Görüşmelerin ar-
dından Türkiye'nin 2,5 milyar dolar
tutarındaki borcunun 7 yıl ertelenmesi
konusunda banka temsilcileri ile görüş-
me birliğine vardılar. Ayrıca bu bankalar
Türkiye'ye 1978 finansmanı için bazı
yeni kredi imkanları sağlayabilecekleri-
ni belirttiler. Diğer yandan Dünya ban-
kası, ormancılık ve hayvancılık alanla-
rında kullanılmak üzere Türkiye'ye 110
milyon dolar kredi açılmasını kabul et-
tiler.

Ecevit, City Bank'ın onuruna düzenle-
diği yemekte emperyalistlere şükranla-
rını bildiren bir konuşmasında şöyle

diyordu: "Banka yöneticileri Türkiye'nin
durumuna yakın ilgi gösteriyorlar. Kendi-
lerine ülkemizin ekonomik meseleleri hak-
kında bilgi verdim. Yöneticiler, borçla-
rımızın ertelenmesi konusunda anlayış iç-
tindirdiler ve Türkiye'nin meselelerini
ni şaşılacak kadar iyi biliyorlar".

Türkiye'nin borçlu bulunduğu 221 yaban-
cı bankanın temsilcileri daha sonra
Türkiye'ye gelerek yeniden 250-500 milyon
dolarlık kredi açılmasını prensip olarak
kabul ettiler.

İşte Ecevit'in ABD gezisi ve ardından
milyarlarca akan sermaye ihracı.

Ecevit, bu arada Belçikaya'da bir ziya-
ret yaptı. Bu ziyarette bazı anlaşmalara
varıldı.

Bu anlaşmalar uyarınca; Türkiye
'gelişmiş' Belçika sanayii ve teknoloji-
sinden yararlanacaktır (!) "Hammaddelerin
bol olduğu Türkiye'de Belçika sermayesi
ile ortak alanlarda sözcüğü plastik,
kauçuk ürünleri, tarım araçları, gübre
elektronik araçlar, elektrikli araçlar,
harp sanayii gibi alanlarda ortaklaşa
yatırımlar (!) yapılacak"

Türkiye'de 4 Belçika sermayeli kuruluş
bulunduğu ve 55 milyon dolar tutarındaki
bu sermayenin toplam yabancı sermaye için-
de ancak %2,4 oranında paya sahip olduğu
bildirilen incelemede şöyle denilmekte:
"Bu amaçlara ulaşılabilmesi için özellikle
iki ülkenin iş adamları ve ticaret çev-
releri temsilcilerinin zaman zaman yakın
ilişkiler kurmaları gereklidir. Ayrıca ta-
nıtma çalışmalarına hız verilmeli karşı-
lıklı varolan mekanizmalardan daha etkin
bir biçimde yararlanılması gereklidir."

Türkiye'ye yoğun bir şekilde akan ser-
maye ihracı komprador patron-ağa devle-
tinin içine düştüğü derin ekonomik krizi
geçici de olsa atlattırmaya yetmiyordu. Bu
nedenle Ecevit, bütün gücüyle emperyalist
devletleri ziyarete devam ederek kredi
almaya devam etti.

Ecevit ve beraberindeki heyet 16-17
Mayıs tarihleri arasında Viyanaya gide-
rek kredi dilendiler. Viyana gezisi sıra-
sında Maliye Bakanı Ziya Müezzinoğlu ile
Avusturya Maliye Bakanı D. Hannes And-
rosch arasında varılan anlaşma üzerine,
Avusturya'dan 1 milyar 150 milyon şiling
(1 milyar 720 milyon TL) sağlandı. Kredi-
nin 500 milyon şilinglik kısmı (790 mil-
yon TL) proje kredisi olarak kullanılacak,
buna ek olarak 250 milyon şilinglik (395
milyon TL) bir program kredisi var. (Pro-
gram kredisi hem ve yarı hammadde ithalin-
de kullanılacak) Geriye kalan 250 milyon
şiling ise OECD (Ekonomik İşbirliği ve
Kalkınma Örgütü) konsorsiyumunda karar-
laştırılan yardım (!) çerçevesine girmeyen
Türkiye'nin Avusturya'ya olan borçlarını
ertelemesi için.

Ecevit, yoğun bir şekilde dış gezileri-
le kredi dilencilliğini başarılı bir şekilde
sürdürürken bu arada Yugoslavya'ya
da bir ziyaret yaptı. Bu ziyarette özellikle
iki ülkenin 'dostluğu' 'kardeşliği' üze-
rinde duruldu, birbirlerini öven karşılıklı
parlak laflar edildi. Ekonomik konularda
ise; "...Her iki taraf ekonomilerine
yararlı olacak bir biçimde endüstrileri
arasında endüstriyel işbirliği ile ortak
girişimler kurulup özendirilmesinin ya-
rarlılığını ve gereğini de vurgulamışlar-
dır..." şeklinde görüş birliğine varıldı.

Ecevit'in emperyalistlere yaptığı ziya-
retlerin en önemlilerinden biri de Rus
sosyal-emperyalistlerine yaptığı ziyaret-
ti.

Bu ziyarette Rus sosyal emperyalistleri
ile Türkiye arasında önemli kararlar alın-
dı. Bu görüşmelerde ekonomik, siyasi ve
kültürel alanda belgeler imzalandı.

3 yıllık bir süreyi kapsayan bu ekono-
mik belge uyarınca, Rus sosyal-emperya-
listleri Türkiye'ye petrol verecek.
Rus sosyal-emperyalistleri ile yapılan
bu anlaşma diyor ki; "eğer Türkiye pet-
rol borcunu buğday ve volframla ödeye-
mezse geri kalan kısmını dövizle öder"
Bu anlaşmanın gerçek özü saçmalığı or-
tada. Türkiye kapı kapı döviz dilenir-
ken Rus sosyal-emperyalistlerine
borcunu dövizle (!) ödeyecek.

Bunun yanı sıra Türk Petrol Anonim Or-
taklığına 50 milyon dolarlık malzeme yar-
dımı yapılacak. Ticaret hacmi 350 milyon
dolara çıkarılacaktır. Rus sosyal emper-
yalistleri Türkiye'ye gübre, demir-çelik
ve gübre hammadde gibi temel mallar
ithalinde çeşitli ödeme kolaylıkları
gösterecek (!) Rus sosyal emperyalistle-
ri bu anlaşma uyarınca Türkiye'ye yapaca-
ğı yatırımları artıracak.

5.-Demir-Çelik tesislerinin inşası, nükle-
er santral kurulmasını gerçekleştirecek.
Buna karşılık, Türkiye Rus sosyal em-
peryalizmine buğday, hayvan, et ihraç edecek.
Ekonomik belge bunları içeriyor.

Siyasi belgenin içeriği ise; iki ülkenin

karşılıklı saygı ve iç işlerine "karışma-
ma" !, toprak bütünlüğü, iki ülkenin toprak-
larını karşılıklı olarak birbirlerine kar-
şı bir saldırı alanı biçiminde kullanılma-
masını kapsamaktadır.

Ecevit, bu ziyaretin dönüştürdüğü verdiği
demeçte şöyle diyor: "SSCB ile yaptığımız
görüşmeler ve vardığımız sonuçlar,
öyle inanıyorum ki, yalnız bu iki komşu
ülke arasındaki dostluk ilişkilerini ve
karşılıklı güven ortamlarını ve çeşitli
alanlardaki işbirliğini geliştirmekle kal-
mayacak, aynı zamanda ülkelerimizin ulus-
lararası ilişkilerde yumuşamaya ve dünya
barışına önemli bir katkısını da oluşturu-
racaktır."

Ecevit'in parlak laflarla övdüğü Rus
sosyal emperyalizmi, bugünkü durumuyla
Türkiye'yi kendine bağımlı hale getirmek-
te adım adım mevziler kazanmaktadır.
Yapılan anlaşmalar, Türkiye halkının daha
da sefilleşmesi yolunda atılan adımlardır.
Bugün Ecevit, bir yandan harıl harıl dö-
viz darboğazını aşmak için kapısını aşın-
dırmadığı emperyalist devlet bırakmamış-
ken, Rus sosyal emperyalizmine borcunu
'mal ile ödeyememe durumunda döviz ile ö-
deyeceğini' taahhüt etmiştir. Şurası açık-
tır ki, bu mümkün olmayacaktır. Bunun so-
nucu, Türkiye Rus sosyal emperyalizmine gi-
derak daha da bağımlı hale gelecektir. Bi-
rakalım döviz, Türkiye'de adam başına
10 gr. et düşerken Ecevit, Rus sosyal em-
peryalizmine et, hayvan, buğday, vermeyi
söylemektedir. Bu durum Türkiye halkının
açlığa, işsizliğe daha çok itildiğini a-
çıktır göstermektedir.

Rus sosyal emperyalistleri, Türkiye'yi
ekonomik olarak ve dolayısıyla siyasi ola-
rak kendilerine bağımlı hale getirmek
gayesiyle, zor durumda olan Türkiye'ye
'yardım' etmek istemektedirler. Onların
'yardımı' öz olarak diğer emperyalist
güçlerin 'yardımlarından' farklı değildir.

Yapılan anlaşmalar, Türkiye'ye akan ser-
maye ihracı komprador patron ve toprak
ağalarının içine düştüğü çıkmazdan kurtu-
ramayacaktır. Türkiye halkının emperyaliz-
me, sosyal emperyalizme, feodalizme ve her
tür türlü gericiğe karşı verdiği müca-
dele gün geçtikçe gelişmekte ve büyümek-
tedir.

ECEVİT HAKKARI YOLUNDA

Ecevit bu kadar yoğun dış gezilerinden
fırsat bularak Hakkari'nin Şemdinli kaza-
sını da ziyaret etme fırsatını bulabildi.

Ziyaretin nedeni doğu Anadolu'da gerçek-
leştirilecek "köylüye ulaşım projesini" (!)
başlatmak. Bu da Ecevit Hükümetinin attığı
palavralardan bir tanesidir. Ecevit ve maiyeti
Şemdinli halkına bir takım palavralar ata-
rak, vaadlerde bulundular. Bunların hiçbirin-
in gerçekleşmeyeceğini Şemdinli halkı da
çok iyi bilmektedir.

Ne emperyalistlerin akan kredi muslukla-
rı, ne de komprador patron ağa devletinin
palavraları Türkiye halkının kurtuluşunu
gerçekleştirmeyecektir. Türkiye halkının
kurtuluşunun yolu komprador patron ağa dev-
letinin demokratik halk devrimiyle yıkıl-
masından geçmektedir.

-KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİ!
-KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL EMPERYALİZM
VE HER TÜRLÜ GERİCİLİK!
-YAŞASIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK
MÜCADELESİ!

C.NEDİM

MÜCADELE'Yİ

OKU OKUT

ABONE OL

ABONE BUL

ABONE ŞARTLARI:

1 YILLIK 12 DM

6 AYLIK 6 DM

dernek YK üyelerinin evlerini

basarak aramak tadır. Amaç gözümüzü korkutmak; ve çalışmamızı kanunsuz ilan etmektir. Mücadele gazetesinin yasaklanması-Batı Alman emperyalist burjuvazisinin burdaki mücadelemizi kanunsuz ilan edebilmesi için atılmış bir adımdır. Türkiye'ye girişin yasaklanması kararının, Ecevit'in Federal Almanya'ya gezisinden hemen sonra alınması; bu kararın B. Alman emperyalistleri ile Türkiye'deki uşaklarının danışıklı olarak aldıkları bir karar olduğunu göstermektedir.

Mücadele gazetesinin yasaklanması, demokratik haklarımıza, Yurtdışındaki örgütlenmemize karşı girişilmiş bir saldırıdır.

Bu saldırı karşısında tek doğru tavır, demokratik haklarımızı sonuna dek savunmak; kararın kaldırılması için mücadele etmektir.

İşte bu anlayıştan hareket eden ATİF ve ATÖF olmak üzere ve diğer kitle örgütleri Mücadele gazetesinin Türkiye'ye girişinin yasaklanmasını protesto etmek için bir kampanya başlatıldılar.

Bu kampanyanın önemli eylemleri den biri 8 Temmuz'da, Frankfurt'ta yapılan yürüyüş oldu. Yürüyüşe B. Almanyanın her yanından 800 kadar Türkiye'li işçi ve öğrenci katıldı. "Mücadele gazetesini yasaklanabilir, ama baskı ve sömürüye karşı mücadele durdurulamaz" temel şiarı altında yapılan yürüyüş, İngiltere, Avusturya, Fransa, Belçika'dan da Türkiye'li işçiler katıldılar. Yürüyüş az sayıda İranlı, Afganlı, Alman devrimcisi de katıldı. Yürüyüş boyunca çoklu ile "kahrolsun komprador patron-ağa devleti" "kahrolsun emperyalizm, sosyal emperyalizm" "faşizme ölüm bağımsız demokratik Türkiye" "yaşasın enternasyonal dayanışma" gibi sloganlar atıldı. Marşlar söylendi. Yürüyüş boyunca, kenarlarda bildiriler dağıtıldı. Mücadele gatesi satıldı. Bir çok yerde ara mitingler yapıldı. Konsoloslardan önünde yapılan mitingte, yürüyüşe katılan işçiler, "faşist Ecevit" "faşist hükümet" "faşizme ölüm" sloganlarını attılar. Faşist konsolosu yüzlerce Alman polisi kordu.

Yürüyüş büyük bir disiplin içinde 3 saat kadar sürdü. Frankfurt/Römer de yapılan mitingte yürüyüş son buldu. Mitingte, ATİF ve ATÖF adına Almanca ve Türkçe birer yapıldı.

Mücadele gazetesinin yasaklanması ile ilgili olarak 19 Temmuz'da da Bonn'da bir basın toplantısı yapıldı. Basın toplantısında Mücadele gazetesinin Türkiye'ye girişinin yasaklanmasının sebepleri açıklandı.

Mücadele Gazetemizin Türkiye'ye girişinin yasaklanması ile ilgili olarak sürdürülen kampanya, bu karar kaldırılana dek sürecektir. Bununla yapılan eylemleri, önümüzdeki sayılarda da bildirmeye devam edeceğiz.

11 Ocak 1978'de "güven oyu" alıp türlü entrikalarla hükümeti kuran Ecevit, Muhalefette iken 2. MC hükümetinin yapmış olduğu zamlara karşı çıkmış, hükümeti kurduğu zaman "ucuzluk getireceğini, zamlara engel olacağını" vaad etmişti. 3. Ecevit hükümeti kurulur kurulmaz şimdiye kadar yaptığı vaadleri unutarak % 33 oranda liranın değerini düşürmüş, ardından tüm ihtiyaç ve tüketim maddelerine zam getirmiştir. Ecevit, yapacağı en acil işlerden birinin pahalılığı önlemek olduğunu söylemiş, gelişen olaylar ve Türkiye'nin içinde bulunduğu somut durum CHP hükümetinin tüm diğer konularda olduğu gibi bu konuda da sadece palavra attığını, hakim sınıfların yanında ve halkın karşısında olduğunu bize açık bir şekilde bir kere daha göstermiştir.

Aşağıda Ecevit hükümetinin 6 aylık icraatı döneminde çeşitli maddelere yapılan zamları toplu halde vermeye çalışacağız.

Ekmek gramağı düşürülerek zam yapıldı. 1060 gramlık ekmek 800 grama düşürüldü. 510 gramlık ekmek 4 lira oldu.

Yemeklik yağ: Maliyet üzerine % 10 üretici kârı, % 5 toptancı kârı, % 5 de perakendeci kârı eklendi.

Zeytinyağına % 16, ete % 50 zam yapıldı. Toz şeker 16 lira 20 krş.; piring 35 lira, sütun litresi 15-20 lira arasında; 500 lira olan peynir, buzhaneden çıktıktan sonra 1200 liraya çıktı. Elmanın toptan fiyatı 25 lira, Armut 13 lira, sivri biber 14 lira, dolmalık biber 12 lira, kemer patlıcanı 20 lira, bezelye 15 lira olmuştur. Geçen yıl 16 lira 50 krş. olan fındık, bu yıl 28 liraya çıkmıştır.

Besin maddeleri son 1 ayda % 9,5 arttı.

Yılbaşından bu yana % 33,8 son bir yıl -lık dönemde de % 72,5 arttı.

Isınma aydınlatma harcamaları son 1 ayda % 9,4; yılbaşına göre % 19,2; 1977'ye göre de % 70,9 yükseldi.

Elektriğe kilowatt başına 11 krş. zam geldi.

Zonguldak ve Çatalağzı kökenli iyi nitelikli taşkömürü 1850 liradan; Amasra taşkömürü 1200 liradan; linyit tonu 310-720 liradan; Soma linyitleri 240-670 liradan; Seyitömer linyitleri 400-480 liradan satılacaktır. Isıtmada kullanılan linyitlerin fiyatları ise, üretilen bölgelere göre tonu 175 ile 440 lira arasında değişecektir. Demir çelik koklarının tonu 3400 liradan; Gazhane kokları sanayi için 2450 liradan, ısıtma için 2000 liradan; Kok tozları 900 liradan satılacaktır.

Yakacaklara % 93,6; Madenlere % 85,9 zam geldi.

Tüketici fiyatları artışı % 7,9; Yılbaşından bu yana % 23,3; 1978'de aylık olarak Ocak'ta % 23, Şubat'ta % 5,1, Mart'ta % 4, Nisan'da % 9,7, Mayıs'ta % 7,9 arttı.

Ev bakımı harcamaları Mayıs ayında % 16,7, yılın ilk 5 ayında % 40, son bir ayda % 65,3 arttı.

Ev eşyası fiyatları Mayıs'ta % 3,6,

1978'in ilk 5 ayında % 21,1 arttı. Deterjanlara % 50, havagazına % 100 zam geldi.

Giyim harcamaları Mayıs ayında % 6,9; Yılbaşına göre artış % 33,6 arttı.

Temizlik sağlık harcamaları son 1 ayda % 8,2; yılbaşına göre % 33 arttı.

Lokanta ücretlerine % 30 zam geldi.

Bunlardan başka orman ürünleri sanayine; lastik, kimya, temel madenler sanayine % 30 ile % 50 arasında zam geldi.

Ankara'da fiyatlar Mayıs ayında % 3-2 arttı. Böylece yılın ilk 5 aylık dönemindeki artış oranı % 21,5'e vardı.

Ankara geçinme endeksi ise Mayıs ayında % 11,1 arasında yükseldi. Bu artış "rekor" nitelikte oldu.

Mayıs ayı içinde İstanbul geçinme endeksi % 5,2 oranında arttı. 5 aylık artış oranı da % 20,8'e çıktı.

İstanbul'da, gıda maddeleri fiyatları Mayıs ayı içinde % 5,6; giyim eşyası fiyatları ise % 3,3 oranında yükseldi.

Görüldüğü gibi faşist Ecevit hükümetinin getirdiği fahiş zamlara uzun uzun yorum yapmaya gerek yoktur.

Ecevit Hükümeti bir yandan emperyalist efendilerinin isteklerine uyarak planlı bir şekilde halkımızın sırtına azgın zamları yüklerken, diğer taraftan hakim sınıfların faşist sendikalarından olan TÜRK-İŞ ile işçi ücretlerini dondurma yolunda "Toplumsal anlaşma" adı verilen anlaşma yapmıştır.

Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm halkımız bu zamları sırtında hissetmekte, bunlara karşı direnişleri yükselmektedir. Faşist MC hükümeti aynı MC gibi sömürüye karşı verilen mücadeleyi baskı ve terörle boğma yolunu tutmaktadır.

Ecevit ve tüm hakim sınıf partilerinin bahsettikleri "refah", komprador patron ve toprak ağalarının refahıdır.

Halk için kurtuluş, hakim sınıfların şu veya bu kanadının peşine takılmak değildir. Kurtuluş kendi bağımsız gücüne dayanarak, örgütlenerek, halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesine katılmaktır.

E.SADIK

HALKIN KURTULUŞU'nun YALAN VE İFTİRALARI ÜZERİNE

Halkın Kurtuluşu' adlı bir gazete, 1 Mayıs'tan sonra çıkan sayılarından birinde şunu iddia etmektedir:

"B. Almanya'da yapılan 1 Mayıs yürüyüşlerine ATİF adındaki bir grup, 15-20 kişiyle işçi sınıfı düşmanı; DGB'ye yürüyüşüne katıldı."

Önce şunu belirtmek gerekir ki; ATİF herhangi bir 'grup' değil, B. Almanya ve B. Berlin'deki 18 işçi derneğini içinde barındıran; B. Almanya ve B. Berlin'deki Türkiye'li işçilerin tek demokratik Federasyonudur. HK'nun en azından B. Almanya'daki taraftarları bunu bilmektedir. ATİF'den 15-20 kişilik bir grup olarak söz etmek gerçekleri çarpıtmaktır.

HK'nun ATİF'in işçi düşmanı DGB yürüyüşüne katıldı iddiasına gelince;

ATİF 1976 da kurulduğundan bu yana DGB'ye karşı tavır takınmış, işçi sınıfı düşmanı yüzünü teşhir etmiştir. ATİF programında şöyle denmektedir:

"Çeşitli B. Alman sendikaları; ve B. Alman sendikalar birliği (DGB) bu teşkilat işçilerin mücadelesine önderlik edecek yerde, onların mücadelelerini kösteklemekte, B. Alman emperyalist devletine hizmet etmektedirler.

- DGB bizzat kendisi B. Almanya'nın ikinci büyük bankası Bank Für Gemein wirtschaft'ın, büyük inşaat firmalarından Neue Heimat'ın, CO-OP isimli satış mağazalarının sahibi tekelleci sermayedardır! (ATİF 2. Genel Kurul Belgeleri, sayfa 35)

ATİF 1 Mayıs afesinde yayın organı Mücadele şu çağırışı yapmıştır.

"1 Mayıs'da sendikaları patronların örgütü haline getiren sendika ağalarına karşı muhalefet et. Sendika yürüyüşlerinin muhalefet bloğuna katıl." (Mücadele sayı 20)

ATİF'in DGB hakkında takındığı tavır budur.

ATİF 1 Mayıs yürüyüşlerine bölgesel olarak, sendika muhalefeti bloğuna katılmış; katıldığı bütün yürüyüşlerde toplam olarak 3 bin civarında Türkiye'li yurtsever ATİF saflarında yürümüştür.

Gerçekler bunlardır. Yalan ve iftira ile ATİF'e kara çalmaya çalışan HK bula-nık suda balık avlamaya çalışmakta:

B. Almanya'da güçlü(!) olduğuna taraftarlarını inandırmaya çalışmaktadır. Ama gerçekler inatçıdır, ve yalanla gerçeğin üzeri örtülemez.

YALAN VE İFTİRA, İŞÇİ SINIFI DÜŞMANLARININ KULLANDIĞI METODLARDIR!

B.ŞAHİN

BTÖF Genel Kuruluna Saldırı baş tarafı 3. sayfada

toplantı salonunun önünde arabalarla doluşmaya başladılar.

Sözde "muhtemel" bir saldırıya karşı tedbir alıyorlardı. Toplantı olumlu bir hava içinde yürürken, sosyal faşistler, B. Almanya ve Fransadan getirdikleri güçlerle solagan atarak geldiler. Polis, sözumona bir an sosyal faşistleri durdurdu. Daha sonra polislerle birlikte sosyal faşistler, topluca salona doğru yürümeye başladılar. Sosyal faşistlerin salona girmelerini engelleyen devrimcilere polisler, aniden saldırıya geçtiler. Ve birkaçını tutuklamaya çalıştılar. Devrimciler polisin bu saldırısını protesto ettiler; direndiler. İngiliz polisi, çok önceden toplantıyı dağıtma kararını vermişti. Çok geçmeden hazır durumda bekletilen silahlı, köpekli çok sayıda polis, olay yerine geldi. Sosyal faşistler, kapıda slogan atarken polisler salona girdiler.

Devrimcilere yumrukla, copla vurmaya başladılar. Polisin bu saldırısına karşı yığılçte direnildi. İki Kıbrıslı yedi Türkiye'li devrimci tutuklandı.

Arkadaşlar,

Sosyal faşistler, BTÖF genel kurulunu ve böylece İngiltere'deki Türkiye'li öğrencilerin örgütlenmesini ne pahasına olursa olsun engellemek istiyorlardı. Çünkü BTÖF, batılı emperyalistlere olduğu kadar sosyalist maskeli sosyal emperyalizme de karşıdır. BTÖF, yalnız klasik tipte faşizme karşı değil; aynı zamanda faşizmin sosyalist maskelisine sosyal faşizme'de karşıdır. İşte bundan dolayı sosyal faşistler, BTÖF'e azgınca saldırıyorlar.

BTÖF, emperyalizme, komprador komprador, kapitalizme, feodalizme karşı; halk demokrasisinden ve bağımsızlıktan yanadır. BTÖF, her türlü emperyalist sömürden arınmış ve halk demokrasisinin hüküm sür-

düğü bağımsız ve demokratik bir Türkiye için mücadele ediyor. Bu ise; Türkiye'nin yer altı ve yerüstü zenginliklerinin, Türkiye halkının iligine kadar sömürülmesinde önemli bir payı olan İngiliz emperyalizmini rahatsız etmektedir. İngiliz emperyalistleri, işte bu nedenden dolayı Türkiye'li devrimcilere ve onların örgütlerine saldırıyor.

Arkadaşlar

ATİF ve ATÖF, İngiliz emperyalistlerinin ve sosyal faşistlerle birlikte İngiltere'deki Türkiye'li öğrencilere ve onların demokratik federasyonu BTÖF'e karşı saldırısını şiddetle kınar, tutuklanan devrimcilerin derhal serbest bırakılmasını talep eder. İngiltere'deki devrimci öğrencilerle omuz omuza olduğunu bildirir.

ATİF ve ATÖF, BTÖF'ün kurulmasını Batı Avrupa'da öğrenim gören Türkiye'li öğrencilerin tek bir kitle örgütünde birleşmesi yönünde ileri doğru atılmış bir adım olarak değerlendirir.

Yurtdışındaki Türkiye'li öğrencilere karşı faşist saldırılar, mücadelemizi durduramaz.

Arkadaşlar;

İngiliz emperyalistlerinin ve sosyal faşistlerin Türkiye'li devrimcilere karşı giriştiği saldırıyı telefon ve telgrafla protesto edelim. Tutuklu bulunan devrimcilerin serbest bırakılmasını talep edelim.

Tutuklanan devrimcilerin serbest bırakılması için 10 Temmuzda başlatılan açlık grevini destekliyelim.

TUTUKLANAN DEVRİMCİLER DERHAL SERBEST BIRAKILMALIDIR.

KÖLN

ARKADAŞLAR

28. 5.1978 tarihinde Köln ve çevresi Türkiyeli İşçiler Derneği 2.genel Kurulunu yaptı. Kongre Derneği başkanı arkadaşın açılış konuşması ile başladı. Gündem devrim şehitlerinin anısına saygı duruşuyla devam etti. Dernek başkanı arkadaş, geçen devreki çalışmalarındaki eksiklikleri, geçen getirdi. Bundan böyle Köln ve çevresi Türkiyeli İşçiler derneği; emperyalizme, komprador kapitalizme, feodalizme ve her türlü gerici karşı, halk demokrasisi ve bağımsızlık için mücadele eden her milliyetten Türkiye halkının yanında olduğunu ve bu doğrultuda daha kararlı mücadele edeceğini kararlaştırdı.

Dernek bu durumları göz önünde bulundurarak daha faydalı çalışma yapabilmesi için bir dizi olumlu kararlar aldı. bu kararlar arasında; bir gençlik kolunun kurulması, genç arkadaşların emperyalist yoz kültürden arınması ve halkımızın verdiği halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinde yerlerini almaları için gereklidir. Kadınlar kolunda bu amaca hizmet etmek için oluşturulmalıdır. Halkımızın bir parçası olan analarımız, bacılarımız orta çağdan kalma baskılara maruz kalmakta "Saçı uzun akıllı kısa, Elinin hamuru ile erkek işine karışma" gibi gerici propagandalarla kadınlarımız hiçe sayılmaktadırlar.

Bunun için kadınlar ve erkekler omuz omuza mücadele etmelidirler. Genel kurulda ayrıca B.Almanya'da'ki ve B. Berlinde'ki Türkiyeli işçilerin tek kitle teşkilatı olan ATİF (Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu) üye olunmasına oy birliği ile karar verildi. Bu kararlardan başka; emperyalist ve feodal yoz kültüre karşı halkımızın öz kültürünü yaymak ve geliştirmek için çeşitli kültürel çalışmaların yapılması kararlaştırılmıştır.

Daha sonra söz alan arkadaş sunları söylemiştir. Derneğimizin 2.genel kurulu dünyada ve Türkiye'de sınıf mücadelesinin önemli boyutlara ulaştığı bir dönemde yapılmıştır. Emperyalistlerin, sosyal emperyalistlerin ve her türlü gericiğin dünyayı paylaşmak için oluşturdukları

karşı devrim vardır. Bu karşı devrimci cepheye karşı Kapitalist ve Revizyonist ülkelerdeki işçi sınıfı -sömürge, yarı sömürge, yarı feodal ülkelerdeki ezilen halklar devrimci bir cephe oluşturmalıdır.

Bu devrimci cephenin başını uluslararası işçi sınıfı çekmekte; işçi sınıfı ezilen halkları etrafında toplamakla, karşı devrimci cephenin zincirlerini zorlamakta ve yer yer kırmaktadır.

İŞÇİ ARKADAŞLAR YURTSEVERLER

Yukarıda kısaca anlattığımız gelişmeler ve baskılar sınıflar arasındaki zıtlıklardan kaynaklanmaktadır. Sömürü ve baskından kurtulmak için halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesine destek olalım, kurtuluşu 'Demokratik Halk Devrimindedir'. Köln'deki biz Türkiyeli İşçilerin tek kitle örgütü olan Köln ve Çevresi Türkiyeli İşçiler derneğinde birleşelim.

YAŞASIN İŞÇİLERİN ÇELİKTEN BİRLİĞİ
KAHROLSUN EMPERYALİZM -SOSYAL EMPERYALİZM VE HER TÜRLÜ GERİCİLİK
KAHROLSUN GERİCİ YABANCILAR KANUNU
KAHROLSUN BATI ALMAN EMPERYALİZMİ
YAŞASIN KÖLN İŞÇİ DERNEĞİ
YAŞASIN ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU ATIF

Bu arada Köln Belediye başkanının derneğe karşı takındığı tavırda sert bir şekilde eleştirildi. Almanyanın diğer şehirlerinde olduğu gibi burada da Türkiyeli işçilerin sorunlarına eğilen, halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini destekleyen derneğimize anti demokratik baskılar yapılmakta böylece bizleri mücadelede alı koyacaklarını zannetmektedirler. Şöyle ki: Bundan bir süre önce belediye başkanı derneğin yerinin yıkılacağını bahane ederek bizleri dışarı atmak istemiştir. Ama bizlerin bu karşı tavırları sonunda geri çekilmek zorunda kalmışlardır. Köln işçi derneğinin kongresi BİRLİK MÜCADELE ZAFER ŞİARLARIYLA sonuçlanmıştır.

FRANSA

TURİST İŞÇİLERİN ÖRNEK MÜCADELESİ

Paris 2 Arandisman'da bir konfeksiyon atölyesinde çalışan turist işçiler "HAK VERİLMEZ ALINIR" doğru anlayışından yola çıkarak direnişe geçtiler. Tüm zorluklara rağmen aralarında sağlam bir birlik oluşturarak çeşitli haklarını elde ettiler.

Biz turist işçiler Türkiye'de tüccar ağa faizci ve tefeciden borç alarak tarlamızı, eşyamızı, malımızı satarak binbir zorlukla buraya gelmeye mecbur edildik. Kimilerimiz işçi olma vadiyle kandırıldık, hıdud kapılarından dönmeyi göze alarak getirildik.

Çalıştığımız işyerinde bize yapılan baskılara, azgın sömürüye, işten atılma ve polis kışkırtma sesimizi çıkaramıyoruz, boyun eğüyoruz. Patronu bizim birleşmemiz için her türlü yonteme başvuruyordu. Her birimize ayrı ücret veriyor, kendine yakın olanı parayla satın alıyor, istediğini işten atıyordu. Kişisel olarak bu baskılara direnmek isteyen oldu isede derhal işine son verildi. Ses çıkaran olursa polise yakalatacağını, hatta dışarıdan parayla tuttuğu adamları vasıtasıyla dayak attıracağını söylüyordu. Cumartesi, pazar demeden gece gündüz çalışmamıza rağmen aldığımız ücret çok düşüktü. Bu baskı ve sömürü bizi bütünleşmeye itiyordu. Tek tek patrona direnirsek başarıya ulaşamayacağımızı işten atılacağımıza pratikte görmüştük.

Ancak birleşerek, tek vücut tek yumruk olursak haklarımızı almak mümkün olurdu. Biz ne kadar kanun dışı çalışıyorsa da patrona bizi kanun dışı çalıştırdığından toplu halde direneme olursa işten atamazdı. Diğer bir dayanağımızda patronun bir sürü kirli işler çevirmesi idi. Örneğin: çalışmayan tanidik ve akrabalarını atölyede çalıştırıyor, mağazalardan işlerin çoğunu kaçak alıyor, vergi kaçak çılığı v.s. yapıyordu.

Direnış için bütün koşullar uygundu ama bir pratik tecrübemiz olmadığından PARIS TÜRKİYELİ İŞÇİLER DERNEĞİ'ni örgütlemeye komitesi ile temasa geçtik ve mücadelemize destek olmalarını, yardım etmelerini istedik. 19.6.1978 pazartesi günü 13.00 te atölyede üretimi durdurarak direnişe başladık ve patrona isteklerimizi belirttik.

Keyfi olarak işten atılmaları son verilmeli, işten çıkarılanlar tekrar işe alınmalı

İşçilerin üzerinde uygulanan baskılara son verilmeli.

Pazar günü mesai kaldırılmalı, mesai saatleri sabah 8.akşam 19.00 arası olmalı öğleden sonra 15.dakika çay-kahve molası verilmeli.

Saat ücreti düşük olanların ve parçabaşı fiyatların arttırılması

Yıllık 3000FF izin parası verilmeli.

İşler herkese eşit şekilde dağıtılmalı.

Yeni işçi alınırken işçi temsilciliğine danışılmalı.

Bu taleplerimizin yazılı olarak kabul edildiğine dair mühür ve imza ile belgelenmesi.

Patron daha ilk madde okunurken hiç birini kabul etmeyeceğini söyledi, hak taleplerimizi geri çevirdi, dinlemek bile istemedi. Bizim birliğimizi bozmak direnişimizi kırmak için her yola başvurdu. Hatta zaman zaman dışarıdan getirttiği köpekleri ile üzerimize baskı kurmaya çalıştı. Bizim bu davranışımızla karnındaki çocuğunun düşmesine sebep olacağımızı söyleyerek çocuğunu şantaj aracı olarak kullandı. Ama çelikten birliğimiz ve kararlılığımız karşısında bunlar sökmeydi. Patron kararlı olduğumuzu, haklarımızı almadan direnişe son vermiyeceğimizi bir türlü kabul edemiyordu. Daha sonra taleplerin bir kısmını kabul etti. Salı günü akşamına gelindiğinde artık çare olmadığını gören patron istek ve taleplerimizi kabul etmek zorunda kaldı.

Bu direniş sonunda şunu kavradık ki, biz turist işçiler örgütlü birlikte mücadele edersek haklarımızı söke, söke patronlardan alıriz.

Türkiye çeşitli emperyalistlerin yer yeraltı-yerüstü zenginlik kaynaklarını talan ettiği yarı sömürge, yarı feodal bir ülkedir. Emperyalistler, uşakları komprador burjuva ve toprak ağaları vasıtasıyla sömürülerini sürdürürlerken ülkemizi askeri, ekonomik, siyasal ve kültürel olarak kendilerine bağımlı kalmışlardır. Kapitalist sistemde üretim kâr için yapıldığından, aşırı şekilde üretilen malların satılmaması dönem, dönem bu gibi ülkelerde ekonomik krizlere yol açar. Bu krizler, sömürge ve yarı sömürge ülkelerde kat kat daha fazla ekonomik krizleri doğurur. Bu gibi ülkelerde krizlerin devamlı oluşundan işsizlik, pahalılık'nda devamlı artar. Çoğalan işsizler, devletlerindeki hakim sınıflara tehlike teşkil ettiğinden ve bu sınıfların dövizle olan olan ihtiyaçları yüzünden, gelişmiş kapi-

İNGİLTERE

BİRİTANYA TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER FEDERASYONU KURULDU

Halkımıza

Britanyadaki Türkiyeli öğrencilerin demokratik, akademik ve ekonomik haklarını savunacak ve geliştirecek, halkımızın yürüttüğü halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesine omuz verecek olan demokratik kitle federasyonumuz 2.Temmuz - 1978 günü kuruldu.

Britanyadaki Türkiyeli yurtsever, demokratik öğrencilerin yürüttükleri anti-emperyalist mücadelenin bir üst aşaması olan Britanya Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu (BTÖF) kurucu genel kurulunun toplanması İngiliz emperyalistlerini ve Rus sosyal-emperyalistlerinin uşakları sosyal-faşistleri iyice azdırdı.

Genel kurul öncesi çeşitli provakasyonlar girilen bu halk düşmanları bu provakasyonları boşa çıkarılınca 2Temmuz günü genel kurulumuza direkt silahlı saldırıya giriştiler. Çok sayıda silahlı ve köpekli polis genel kurul salonunu savaş alanına çevirdiler. Bu saldırıya karşı Türkiyeli ve Kıbrıslı yurtseverler yiğitçe direndiler; 7Türkiyeli, 2 Kıbrıslı yurtsever tutuklandı.

Bu saldırı Britanyada halkımız saflarındaki yurtseverlere yapılan ilk saldırıdır. Geçtiğimiz yıllarda bugünkü federasyonumuzun kurulması için çalışan öğrenciler çeşitli defalar saldırılara uğradılar. Bir defasında İTÖF/İTİB içinde çöreklenmiş sosyal faşistlerin saldırısına karşı kendisini yiğitçe savunan bir arkadaşımız İngiliz polisi tarafından tutuklanıp 2 yıla mahkûm edilmişti.

Bugüne kadar hiçbir saldırı ve kayıp bizi yıldırmadı, bugünkü saldırı ve kayıplarımızda yıldırmayacak. Biz yurtsever öğrenciler bilmekte ve inanmaktayız ki emperyalistler, sosyal-emperyalistler ve uşakları halkımızın verdiği halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini durduramayacaktır. Dünya halklarının mücadelesi emperyalizmi, sosyal-emperyalizmi, ve her türlü gerici illiyi yokedecektir. Ülkemizde de çeşitli milliyetlerden halkımızın mücadelesi komprador patron-ağa iktidarına son verip, yerine bağımsız ve demokratik bir Türkiye yaratacaktır.

Yurtseverler, demokratlar, devrimciler, Hiçbir güç bizi Britanyadaki Türkiyeli yurtsever öğrencilerin birlik ve dayanışmasını geliştirmek, haklarımız için mücadele etmek ve halkımızın haklı mücadelesini desteklemek yolunda verdiğimiz mücadeleden alıkoymayacaktır.

talist-emperyalist ülkelere göçe zorlanırlar. Kanuni yolla gelme imkanları gelme imkanları kalktıktan sonra, gayri resmi yoldan gelmek zorunda kalan çeşitli milliyetlerden turist işçiler, buradaki yaşamlarını emperyalist burjuvazinin baskı, sömürü ve korkusu altında devam ettirmeye çalışıyorlar. Hiç bir gelecek garantisi olmayan heran yikalanma korkusu ile yaşayan turist işçilere yapılan baskılar, ne ilk nede sondur. Bu düzen devam ettikçe sürecektir. O halde bizlere çeşitli görevler düşmektedir. Genelinde aynı sorunlardan dolayı buralara gelmek zorunda kalan çeşitli milliyetlerden turist işçilerin tüm sosyal haklarını elde etmesi, Fransız emperyalist burjuvazisine karşı mücadele için de birleşmeyi aynı zamanda Fransız işçi sınıfının ve diğer milliyetlerden işçilerin desteğini almakla olabilir. Özel olarak Fransa'daki Türkiyeli işçi ve turist işçilerin dayanıklılığı ve örgütsüzlüğü gözönüne alınarak bir dernek çatısı altında birleşmek, baskı ve sömürüye karşı ekonomik hakları için mücadele etmektir.

Bütün bu baskı ve sömürüye karşı ekonomik, demokratik haklarımız için mücadele ederken şunuda unutmayalım ki biz Türkiyeli işçi ve turist işçiler burada geçici olarak kalıyoruz. Er geç memleketimize döneceğiz. Bizim kurtuluşumuz ancak halkımızın kurtuluşuyla mümkündür. O halde Türkiye'de halkımızın yürüttüğü HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİNİ desteklemeliyiz.

HAK VERİLMEZ ALINIR.
SEKİZ SAATLİK İŞ GÜNÜ.
EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET .

PARİS TÜRKİYELİ
İŞÇİLER DERNEĞİ
"ÖRGÜTLEME KOMİTESİ"

IMPRESSUM: V.I.S.d.P E.YURDAKAN
1 Berlin 36, Postfach: 360171

Banka hesap Nr. BERLİNER DISCONTO BANK
Zweigstelle 56 Konto Nr. 250/4298
Bankleitzahl: 10070000
Yazışma adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Haupt Str. 159
1 Berlin 62

Halkımızın mücadelesini durduramaz
baş tarafı 1. sayfa

çalışmakta, anarşik olayları saklamakta-
dır.

Bu hükümetin kendisini destekleyen
derneklere, mihraklara borcu vardır, onun
için olaylara teşhis koyamamaktadır.

Anarşi görülmemiş boyutlara erişmiş-
tir. Dış borçların tecili laftan ibarettir.
Sağlanacak olan krediler, yöneticilerin
şahsına değil, devlete verilir.
Olayların arkasında komünizmin sinsisi ve
haince gayretleri vardır.

Motelde doğan hükümet çoktan can ver-
miştir.

Sıkıntıların kökü bu hükümettir, çare bu
hükümetten kurtulmaktır.

Hükümetin yakasına, milletin yapışma za-
manı gelmiş, hatta geçmiştir.

Hükümetin başı kendi hayal aleminde ya-
şamaktadır. Hükümetin başının uyrgezer ha-
li ibret vericidir."

Görüldüğü gibi, Demirel 'çare'yi 'bu hü-
kümetten kurtulmak'ta görmektedir. MC par-
tileri için sorun bu kurtulmanın 'nasıl'
olacağı sorunudur. Demirel bunun bugünkü
şartlarda, parlamenter yolla olanaksız ol-
duğunun bilincindedir. Bunu, bir gazeteci-
nin sorduğu "AP'ye girmeye hazır 40 Mil-
letvekili olduğu söyleniyor", ne dersiniz?"
şeklindeki sorusuna verdiği "Siz 1 Mil-
letvekili bulun getirin, ben 39 unu bulaca-
ğım; hükümeti devirecek güçte olsak bir
gün beklemeyiz. Çünkü hükümetin kendisi
mesele olmuştur." cevabıyla ifade etmekte-
dir. MC partileri için geriye kalan seçe-
nek, askeri bir darbedir. İşte darbe söy-
lentilerinin kaynaklandığı somut ortam
budur. Bu ortam aynı zamanda, MHP Başkanı
kafatasçı-Turan'ı faşist Türkiye'nin de ver-
diği demeçlerde "Bu hükümet çok yakında
gidecektir" şeklinde ifadeleri ile de
güçlendirilmektedir.

Ecevit hükümeti, bu durumda ordu ile i-
lişkilerini güçlendirmeye çabalamakta, hü-
kümetin güçlü olduğunu ispatlamak için,
devrimcilere saldırıları yoğunlaştırmak-
ta, ilan etmeden sıkı yönetim uygulamakta-
dır. Ecevit yaptığı dış gezilerde, emper-
yalistlere ve sosyal emperyalistlere gü-
venceler vermiş; Türkiye'de emperyalist
sömürünün selameti için bugünkü hükümet-
ten daha iyi bir seçenek olmadığını e-
fendilerine inandırmaya çalışmıştır. İç-
te emperyalizmin uşağı hakim sınıflara
yani komprador patronlara ve toprak a-
galarına güvence vermek için elinden
gelen her şeyi yapmaktadır. Ecevit'in
durum değerlendirmesi şöyledir:

"Ekonomiyi çöküntü halinde devral-
dık. Bütün sorunların kısa bir sürede
çözülmesi beklenemezdi. Fakat ben
Türkiye'nin yakında esenliğe çık-
abileceğini umuyorum. Bunun belirtileri çe-
şitli alanlarda görülmeye başlanmıştır.

Hükümet kurduğumuzda 5 milyar dolar
borç kapağı dayandırmıştı. İhracatımız da
750 milyon dolar düzeyinde kalmıştı. Hükü-
metimiz bu darboğazı aşmada büyük adımlar
atmıştır. Şimdiden Türkiye'nin borçlarını
erteletmeyi başarmıştır. Bu, Türkiye'ye ka-
zandırılan saygınlığın belirtisidir.

Şiddet eylemleri sürmektedir. Fakat bu
konuda da önemli başarılar sağlanmış du-
rumdayız. Biz gelinceye kadar, Yüksek Öğ-
renim kurumlarında, hatta orta öğrenim
kurumlarında ders yapılamıyordu. Bir, iki
yıl öğrenim yapılamayan okullar vardı.
Oysa bugün Türkiye'de içinde eğitim ya-
pılamayan okul veya yüksek öğrenim kur-
mu istisna edilebilecek kadar azalmıştır.

374 bin öğrencinin üniversite giriş sı-
navlarına burunları kanamadan katılabil-
miş olmaları umuyorum ki küçümsenmeyecek
bir başarıdır.

Başta İçişleri Bakanı'mız olmak üzere,
arkadaşlarımızla iç güvenlik kuvvetlerini
ve önlemlerini daha etkinleştirmek üzere
yoğun bir çalışmaya girmiş bulunuyoruz."

Görüldüğü gibi, Ecevit, 'çare'yi 'iç gü-
venlik kuvvetlerini ve önlemlerini daha
etkinleştirmek'te görmektedir.

Bugünkü dönemde, hakim sınıfların için-
de bulundukları parçalanmışlık, ve halkın
mücadelesinin yükseldiği şartlarda; darbe
söylentilerinin söylenti olarak kalması,
darbeden daha büyük bir ihtimaldir. Hakim
sınıfların tümü halkın mücadelesinin bas-
tırılmasından yanadır. Ama bunların önemli
bir bölümü bugün faşizme takılan parlamen-
ter demokrasi maskesinin taşınmasından
yanadır. Ecevit hükümeti, bugün hakim sınıf-
ların önemli bir bölümünün güven ve des-
teğine sahiptir. Hakim sınıfların Batı Av-
rupacı kanadını teşkil eden bu bölüm,
Ecevit'ten 'daha' enerjik tedbirler iste-
mektedir. Hakim sınıfların Amerikancı ke-
siminin bir bölümü de Ecevit'i destekle-
mek, halk üzerine baskıların yoğunlaştırıl-
masını talep etmek yönünde tavır takınmak-
tadır. Bu kesimler, ilerde bir AP-CHP koa-
lisyonunun ihtimalinin açık tutulmasını
istemekte, bu iki büyük partinin 'teröriz-
me' karşı birleşmesi gerektiğini savunmak-
tadırlar. Bu görüşün şampiyonluğunu Milli-
yet gazetesinin baş yazarı usak Abdî İpek-
çi yapmaktadır. Fakat kısa dönemde AP-CHP
koalisyonu da olanaksızdır.

Görünen odur ki, 'satılmış/bağımsız'
destekli, CHP hükümeti, bir süre daha hükü-

mette kalacaktır. Faşist baskılar yoğunla-
caktır. Bu hükümetin uyguladığı sivil sıkı
yönetim, önümüzdeki dönemde, halkın mücade-
lesinin yoğunlaştığı bölgelerde 'teröriz-
me karşı mücadele' adına, resmi sıkı

yönetime dönüşebilir. Fakat hükümet teşhir
olmamak için, bu seçeneği kullanmaktan
elinden geldiğince kaçınmaya çalışacaktır.
Bir bütün olarak bakıldığında, bugünkü dar-
be söylentilerinin- darbe için somut ha-
zırlıklar olsa da- esas olarak, halkın mü-
cadelesini bastırmak için ileri sürülen
tehditler olduğu; ve bu tehditlerin son
çözümlemede Ecevit hükümetini 'demokrasi-
nin koruyucusu' göstererek, ona yaradığı
güvenin, Halbuki gerçek olan, 'demokrasi
meleği' pozunda CHP hükümetinin bugün
hakim sınıfların tüm diğer hükümetleri gi-
bi, devlet çarkı aracılığı ile faşizmi
uyguladığıdır.

Halkımız, darbe tehditlerine; gerek MC'
den gelen faşist saldırılara; gerekse CHP
hükümetinin yoğunlaştırdığı faşist saldı-
rılara pabuç bırakmayacaktır.

Hakim sınıflar için çare faşizmi yoğun-
laştırmaktadır. Halk için çare ise, komprador patronların
ve toprak ağalarının faşist devletini yık-
maktır.

Halkımız er geç, komprador patron-ağa
devletini yıkacak; bağımsız ve halk demok-
rasinin hüküm sürdüğü bir Türkiye'yi ger-
çekleştirecektir.

İ. SİTKİ

YÜRÜ YİĞİT İŞÇİM YÜRÜ

Al kazmanı küreğini
Vur yoksulu ezenleri
Kurtmak için sosyalizmi
Yürü yigit işçim yürü
Biz ezilen yoksullarız
Pir sultanın yolundayız
Kapitalizmi yıkacağız
Yürü yoksul köylüm yürü

Biz çalıştık onlar yedi
Patron ağa hepsi birdi
Yıkmak için bu devleti
Yürü şanlı işçim yürü

Babam köylü kardeş işçi
Bu devlet faşist devleti
Kurtmak için işçi devleti
Yürü yoksul köylüm yürü

Rıza derki haykıralım
Bilinçlenip bir olalım
Yoksulun hakkını alalım
Yürü dertli işçim yürü

ÇHC VSC çatışması Baştarafı 8. Sa. da

gibi Comecon'a vs. girmede
girmeyecektir). Görüldüğü gibi, aynı du-
rum karşısında iki ülke ve iki ayrı dav-
ranış görüyoruz. Biri "kurtuluş"u emper-
yalistlerin koltuğu altına girmekte görü-
yor, diğeri ise bu emperyalistlere ve re-
vizyonistlere karşı aktif mücadele bay-
rağını daha da yükseltiyor, yüceltiyor.
Çünkü emperyalistlere, revizyonistlere
karşı mücadele bayrağını en zor, en kö-
tü durumlarda bile yükselten, yücelten
Arnavutluk'ta siyasi iktidar devrimci-
lerin elinde.

Toparlayacak olursak:

Çin ile Vietnam arasındaki dost iliş-
kilerin, düşmanca ilişkiler sekline dö-
nümesinin temel nedeni bu iki ülkedeki
siyasi iktidarın revizyonistlerin elinde
olmasıdır. Revizyonistlerin siyasi çıkar-
ları gereği yan meseleleri esas mesele-
ler haline getirerek halkları aldatmaya
uğraşıyorlar. Yan meseleleri, kendi bur-
juva çıkarlarını gerçekleştirme yolunda
bahane olarak kullanıyorlar.

Bu bakımdan, Çinlilerin ve Vietnamlı-
ların iddia ettikleri şeyler gerici poli-
tikalarına kılıf olarak kullandıkları
şeylerdir. Meseleyi diğer etkenlerinden
soyutlayarak, bu meselede "haklı" veya
"haksız" olana aramak, meseleye yanlış
açıdan yaklaşmaktır.

Esas mesele, kolayca çözümlenebilecek
ve çözümlenmesiyle de iki ülkenin halk-
larına fayda sağlayacak bir mesele, devrimci maskeli revizyonistler tarafın-
dan nasıl bir çıban başı haline getiril-
diğini görmek ve bu durumun sorumluları-
nı ortaya çıkarıp dünya halklarına tes-
hir etmektir.

Çünkü bu meselede haklı taraf Çin ve
Vietnam Halkları haksız taraf ise ufa-
cık bir meseleyi bu iki ve dünya halk-
larının zararına bir çıban başı haline
getiren revizyonistlerdir.

DİPNOT:

Comecon Rus Sosyal Emperyalizminin çı-
karları yönünde işleyen ve Batı Avrupa-
lı emperyalistlerin "ortak pazar"ına
benzeyen sözde bir ekonomik işbirliği ör-
gütüdür.

Çekoslovakya işgali baş tarafı 8. sayfa

Yine Rus sosyal emperyalistlerinin iddia
ettiği gibi Çekoslovakya da işçi sınıfının
bir devleti değil, aksine işçi sınıfının
düşmanı bir devlettir.

Bu anlamda 1968'de ne Sovyetlerde ne Çe-
koslovakya'da ne de Varşova ve COMECON i-
çinde birleşmiş ülkelerden, işçi sınıfı-
nın devletinden, sosyalizmden bahsetmek
abes olurdu. Rus sosyal emperyalistlerinin
tüm bu demogojilerine sebep olan mesele
onların emperyalist işgallerini gizlemek
için yalan dolandı.

Rus sosyal emperyalizmi, Çekoslovakya'da
karşı-devrim tehlikesinden bahsediyordu.
Bu demogojinin gerçek bir payı vardı.
Vardı ama, karşı-devrim tehlikesi 1968-
lerde değil, 1953'lerde idi. Onların iddiası
gibi 1968'de değil, Stalin'in ölümüyle baş-
lamıştır.

Karşı-devrim, 1953-56 arası Stalin'in ö-
lümünü izleyen Çekoslovakya Komünist parti-
sinin önderleri olan Klement Gottwald, ve
Antonin Zapotocý ölümleriyle doğuşuna
ulaştı. Kruşçov karşı-devrimci burjuva kli-
ğine paralel olarak KP-Çekoslovakya i-
çinde revizyonist klik olan Novotný kliği
KP'sini gaspetti. Novotný kliği, Sovyet-
lerde olduğu sosyalist ekonomiyi tahrif
ederek yerine kapitalist ekonomiyi getir-
di. Kapitalist üretim şartları altında Çe-
koslovakya'da sürekli olarak ekonomik
krizler baş gösterdi. Yapılan ekonomik p-
lanlar hedefine ulaşmadı.

Ekonomik krizlerin hüküm sürmesiyle;
işçi sınıfının ve tüm emekçilerin yaşam
şartları gittikçe kötüleşti. Sefalet aldı
yürüdü, rüşvet, yolsuzluk, karaborsa günde-
me girdi. Kuyruklar sokakları doldurdu.
Adam sendecilik yaygınlaştı, adım adım
sosyalist olarak öne sürülen her şeye a-
cık düşmanlık yaygınlaştı.

Novotný kliğinin 10 yıllık hakimiyeti
boyunca yaptığı temel değişiklikler onun
siyaset çöplüğüne atılmasına yetti. Ve bu
kliğin yerini Dubçek kliği aldı.

Dubçek kliği Kruşçov'un 20. Parti Kong-
resinde getirdiği burjuva çizgisine sarı-
larak; bunları daha açık bir şekilde savun-
maya başladı. Bu burjuva kliği Kruşçov'un
burjuva tezlerindeki sosyalizm maskesini
kaldırarak "demokratik sosyalizm" adı al-

tında burjuva diktatörlüğünü açıkça sis-
temleştirdi. Dubçek, Rus sosyal-emperyaliz-
minin hakimiyetinden kurtulup batılı em-
peryalist güçlere yaklaşma yönünde olduk-
ça ileri adımlar attı. Bunu yaparken hal-
kın sosyal faşist diktatörlüğe karşı ki-
mini ve hoşnutsuzluğunu kendi iktidarı i-
çin kanallı etmeyi ihmal etmedi.

Dubçek kliğinin batılı emperyalistlere
açık bir şekilde yanaşması, Rus sosyal-em-
peryalistlerini küplere bindirdi. Çünkü,
Çekoslovakya gibi zengin bir pazarını
kaybedecekti. Rus sosyal-emperyalizmini
işgale zorlayan sebep işte buydu.
Çekoslovakya gibi bir pazarı batılı
emperyalistlere kaptırmak istemiyordu.
Kısaca özetlersek işgal, emperyalist gü-
çlerin pazar dalışmasında, Rus sosyal em-
peryalizminin pazar kaybetme tehlikesin-
den kaynaklanıyordu.

Bütün bunları toparlayacak olursak;
Çekoslovakya işgali, Rus sosyal-emperya-
lizminin ve işgale katılan Varşova Paketi
devletlerinin yüzlerine geçirdikleri 'sos-
yalizm' maskesini düşürdü; Sovyetler Birli-
ği'nin lafta 'sosyalist' pratikte emperya-
list bir güç haline dönüştüğünü ortaya
koydu.

Varşova paktinin esas olarak Rus Sosyal
emperyalizminin emrinde NATO'dan hiç bir
farkı olmayan sosyal emperyalistlerin hiz-
metinde bir askeri pakt olduğunu gösterdi.

Bu saldırı ve işgal şunu da gösterdi ki;
hakim sınıflararası iktidar dalışmasında
hakim sınıfların iktidar olabilmeleri i-
çin peşlerine taktıkları halk hareketinin
başarıya ulaşamayacağıdır. Bir halk ne ka-
dar yığıtçe direnirse dirensin, eğer pro-
letarya önderliğinde kendi öz örgütlen-
sinden yoksunsa ve o halk ki, silahsızsa
yenilgi kaçınılmazdır.

Silahsız ve örgütsüz halkın yenilgisi-
nin kaçınılmazlığını gösterdi.

M. YILDIZ

ATIF'IN GREV VE HUKUKİ
YARDIM FONUNA
BAĞIŞTA BULUNALIM

ÇHC ; ASHC'NE YARDIMI KESTİ

Proleter enternasyonalizmi

Çin Halk Cumhuriyeti, Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyetine yaptığı ekonomik ve askeri yardımı kestti:

Çeşitli haber ajansları geçen ay içinde Çin Halk Cumhuriyeti'nin ASHC'ne yaptığı ekonomik ve askeri yardımı kestiğini bildirdiler. ÇHC Dış İşleri Bakanlığı olayla ilgili olarak yaptığı açıklamada bugüne dek ASHC'ne yapılan yardım konusunda şu bilgileri vermektedir:

"ÇHC ASHC'de 142 projenin tamamlanmasını üzerine almış, ve bunlardan 91'i tamamen gerçekleştirmiştir."

"Ülkemizde tahıl sıkıntısı çekilmesine karşın Çin 20 yılda Arnavutluk'a 1,8 milyon tondan çok tahıl sağlamış, kendi gereksinimlerini bile karşılayamazken, Arnavutluk'a 1 milyon tondan fazla çelik mamulleri ve 10 bin traktör göndermiş, 335 bin kilovat gücünde enerji istasyonları kurmuş, kendi silahlı güçlerinden önce Arnavutluk Ordusunu Çin yapısı tank ve avcı uçaklarıyla donatmıştır. Aynı süre içinde 6 bin çinli teknisyen ve askeri danışman Arnavutluk'a gönderilmiş, Arnavutluk'tan gelen 2 binden fazla gencin eğitimi ülkemizde tamamlanmıştır."

ASHC yöneticileri de, bugüne kadar yaptıkları bütün açıklamalarda, ÇHC'nin proleter enternasyonalizmi gereği yaptığı yardımların, ASHC'de sosyalizmin inşasında önemli katkılarda bulunduğunu açıklamaktadırlar.

ÇHC'nin, şimdi ASHC'ne yaptığı yardımı kesmesinin sebebi, ASHC'nin, "3 Dünya Teorisi" adı ile anılan teoriye; ve bu teorisin pratiğe yansımalarına karşı çıkmasıdır. Bu teorisin uygulanmasında, ÇHC bilindiği gibi "iki süper güç" adını verdiği Amerikan emperyalizmi ve Rus sosyal emperyalizmine karşı herkesi destekleme, herkesle birleşme siyaseti izlemektedir.

ÇHC, 'ikinci dünya' adını verdiği B. Avrupa'daki emperyalist güçleri, ve 3. Dünya adını verdiği yarı-sömürge ülkelerdeki kompradorların ve toprak ağalarının devletlerini desteklemektedir.

Bu siyasete karşı çıkan ASHC'ne yapılan ekonomik yardımın kesilmesi, 1960 başlarında aynı metotla, o zaman Kruşçov'un izlediği siyasete karşı çıkan ASHC ve ÇHC'ye yardımı kesen, SB'nin tavrına benzemektedir.

AEP, ekonomik yardımın kesilmesi, ve blokajla, ASHC'nin doğru yoldan dönmeyeceğini açıklamaktadır.

ÇEKOSLOVAKYA İŞGALI

20 Ağustos 1978 Çekoslavakya'nın işgalinin 10. yıldönümüdür. Bundan 10 yıl önce 1968'in 20 Ağustos'unda başta Rus sosyal emperyalistleri olmak üzere Doğu Almanya, Polonya ve Bulgaristan'ın askeri güçleri; ortaklaşa Çekoslavakya'ya saldırarak işgali gerçekleştirdiler.

Çekoslavakya halkı 1968'de gerçekleştirilen bu emperyalist işgale karşı aylarca, kahramanca direndi. İşgalci güçler sonunda revizyonist ihanet sonucu örgüt-süz ve silahsız olan Çekoslavakya halkının direnişini şiddetle bastırdılar.

Rus sosyal emperyalistleri resmi haber ajansları vasıtasıyla, Varşova paktı silahlı güçlerinin "sosyalizmin kazanımlarını" korumak, Avrupa'da barışı korumak, Çekoslavakya ile diğer Varşova paktı ülkeleri arasındaki 'kardeşlik' bağlarını korumak gayesiyle yapıldığı palavralarını yaydılar.

Aynı şekilde Rus sosyal emperyalizminin denetiminde olan ve işgale katılan Varşova paktına üye devletler "Çekoslavakyanın emperyalistlerin saldırı ve tehdit altında olduğunu, Çekoslavak devletinin çağrısı üzerine 'yardıma' gittiklerini" söylediler. Yapılanların emperyalist işgalden başka bir şey olmadığı; söylenenlerin ise bu emperyalist işgalin sosyal faşist, sosyal em-

peryalist özünü gözlerden ırak tutmak için yapıldığı gün gibi açıktır. İŞGALDEN ÖNCE DURUM NE İDİ?

Sovyetler Birliğinde SBKP 20. Parti Kongresinde siyasi iktidarı ele geçiren Kruşçov kligi, Proletarya diktatörlüğünü burjuva diktatörlüğüne; Sovyetlerin sosyalist ekonomik sistemini tekelci devlet kapitalizmine dönüştürdü. Sermayenin üst düzeyde birikmiş olmasından ötürü bu durum onları sermaye ihracına zorladı. Emperyalist bir güç haline gelmesi için temel bir etmendi. Sosyalist ülkelerin isteklerine dayanan karşılıklı yardımlaşma ve dayanışma amacıyla kurulan COMECON burjuva iktidarı ile birlikte, Rus sosyal emperyalizmine hizmet eden, onun ekonomik olarak pazar gereksinimlerine gücü oranında çözüm getiren, burjuva ekonomik kurumu haline getirildi.

Yine aynı şekilde Varşova paktı, (ki bu paktın kuruluşunun gayesi, emperyalist güçlerden gelen her türlü saldırıya karşı korunmaktır.) yozlaştırılarak emperyalist diktatörlüğüne dönüştürüldü. Rus sosyal emperyalistlerinin iddiası gibi, Sovyetler artık işçi sınıfının devleti değil, işçi ve tüm emekçilerin azıllı düşmanı bir devlet haline dönüşmüştü.

Çin tarafının iddialarına göre, kendilerini Vietnamlı vantıklarını yardımı azalt-

1960'dan beri Vietnamlı emekçiler, Partisinin (ki partinin adı kısa süre önce Vietnam Komünist Partisi olarak değiştirilmiştir.) 1. sekreteri olan ve Ho Şi Min'in ölümünden sonra parti içinde 1. adam olan Le Duan, Sovyetler Birliği'nin değerlendirilmesi meselesinde devrimciler arasında büyük ve önemli tartışmalar olur, cephelemler yeniden şekillenirken, sunuları söylemistir: "Biz Vietnamlı Komünistlerin iki anavatanı Vietnam ve dünyada sosyalizmin zafere ulaştığı ilk ülke olan Sovyetler Birliği (bkz: Vietnam Devrimi, Le Duan, Marksist Yapraklar Yayınevi, Frankfurt-Main, 1973, s. 10)

İşte devrimci saflarda büyük tartışmalara ve yeni şekillenmelere yol açan önemli bir meselede, Çinlilerle Vietnamlıların görüşleri tamamiyle birbirine zıt nitelikte bir farklılık gösterdiği günlerde bile (! ?), ilişkiler dostça (! ?) sürmüştü, bugün birdenbire denilecek bir şekilde bu ilişkilerin niteliğinin değişmesi, bu durumun kaynağının ne Çinlilerin ne de Vietnamlıların iddia ettiği noktalarda olmadığını en açık kanıttır.

Nedir Çinlilerin ve Vietnamlıların iki ülke arasındaki ilişkilerin bozulmasına neden olarak gösterdikleri meseleler? Çin tarafının iddialarına göre, kendilerini Vietnamlı vantıklarını yardımı azalt-

ÇHC, VIETNAM ÇATIŞMASI

Çeşitli kaynaklardan gelen haberlere göre "Çin Halk Cumhuriyeti" ile "Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti" arasındaki dost ilişkiler bozulmuş; düşmanca ilişkiler şekline dönüşmüştür.

20. yüzyılın başlarından itibaren iki ülke haklarının emperyalistlere karşı verdikleri mücadele seyrinde temeli atılan ve mücadele boyunca kökleşen, sağlamlaşan bu dost ilişkilerin birdenbire denilecek bir şekilde ve görünürde buna neden olacak birinci dereceden bir mesele olmadan bozulmasının sebebi veya sebepleri nedir? nelerdir? Bu soruya bir açıklık getirebilmek için iki ülkedeki siyasi gelişmeye kısaca bir göz atmak gerekir.

Yukarıda, iki ülke halkları arasındaki dostluğun emperyalistlere ve onların unsakları komprador burjuvazi ve feodal büyük toprak ağalarına karşı verilen mücadelesi günlerinde atıldığını belirtmiştik. Bu dostluk Çin'de ÇKP'nin 1 Ekim 1949'da uzun süren silahlı mücadele sonucu iktidara gelmesi ve sosyalizmi inşa başlaması döneminde de kökleşerek gelişti. Çin'li komünistler, Vietnamlı devrimcilerin 1954'e kadar Fransız emperyalistlerine, daha sonra da Amerikan emperyalistlerine karşı verdikleri kurtuluş mücadelelerinde, Vietnamlı devrimcileri enternasyonal dayanışma prensiplerine göre desteklediler.

Çinli komünistlerin ve Vietnamlı devrimcilerin görüşleri bütün meselelerde aynı olmamasına rağmen, dostça ilişkiler kısa süre öncesine kadar o çerçevede devam ediyordu. Örneğin, görüşlerin uygunluk içinde olmadığı en önemli mesele, Stalin sonrası Sovyetler Birliği'nin değerlendirilmesiydi. Vietnamlı devrimciler, Çinli komünistlerin görüşü aksine; Stalin sonrası Sovyetler Birliğini sosyal-emperyalist bir ülke olarak değil de, hala sosyalist bir ülke olarak değerlendirmiyorlardı.

1960'dan beri Vietnamlı emekçiler, Partisinin (ki partinin adı kısa süre önce Vietnam Komünist Partisi olarak değiştirilmiştir.) 1. sekreteri olan ve Ho Şi Min'in ölümünden sonra parti içinde 1. adam olan Le Duan, Sovyetler Birliği'nin değerlendirilmesi meselesinde devrimciler arasında büyük ve önemli tartışmalar olur, cephelemler yeniden şekillenirken, sunuları söylemistir:

"Biz Vietnamlı Komünistlerin iki anavatanı Vietnam ve dünyada sosyalizmin zafere ulaştığı ilk ülke olan Sovyetler Birliği (bkz: Vietnam Devrimi, Le Duan, Marksist Yapraklar Yayınevi, Frankfurt-Main, 1973, s. 10)

İşte devrimci saflarda büyük tartışmalara ve yeni şekillenmelere yol açan önemli bir meselede, Çinlilerle Vietnamlıların görüşleri tamamiyle birbirine zıt nitelikte bir farklılık gösterdiği günlerde bile (! ?), ilişkiler dostça (! ?) sürmüştü, bugün birdenbire denilecek bir şekilde bu ilişkilerin niteliğinin değişmesi, bu durumun kaynağının ne Çinlilerin ne de Vietnamlıların iddia ettiği noktalarda olmadığını en açık kanıttır.

Nedir Çinlilerin ve Vietnamlıların iki ülke arasındaki ilişkilerin bozulmasına neden olarak gösterdikleri meseleler? Çin tarafının iddialarına göre, kendilerini Vietnamlı vantıklarını yardımı azalt-

maya (veya tamamiyle ortadan kaldırmaya) sebep; Vietnamlıların, Vietnam'da yaşayan ve % 90'ı emekçi olan Çinliler'e karşı düşmanca bir politika gütmeleridir. Ve yine Çinlilerin iddialarına göre, Vietnamlıların, Vietnam'daki Çinliler'e karşı karşı çıktıkları bu düşmanca politika yüzbinlerce Çinli'nin Vietnam'dan Çin'e kaçmasına sebep olmuştur.

Vietnamlıların iddiası ise Çin tarafının, Vietnam'daki Çinliler'i bahane ederek yardım kestiği ve böylece Vietnam'da "Sosyalizmin inşasını" baltaladığıdır.

Ayrıca Vietnam tarafı, Vietnam-Kamboçya sınır anlaşmazlığındaki bu anlaşmazlık bugün iki ülke arasında "ilan edil-meyen bir savaş" a dönüşmüştür. Çin'in Kamboçya tarafını tuttuğunu ve bununla kendilerine karşı "iyi duygular" beslemediği, hatta Çin tarafından Vietnam'a bir saldırı gelebileceğini, zaten Çin'in Vietnam'la olan sınırında "anormal durumlar" olduğu; bu durumda kendi tezlerini doğruladığını söylemektedirler.

Çin - Vietnam çatışmasının kökünde yatan mesele nedir?

Sorunun cevabı en basit şekliyle; Her iki ülkedeki, Çin ve Vietnam'da, siyasi iktidarın kimin elinde olduğu meselesidir. Siyasi iktidar devrimcilerin mi yoksa revizyonistlerin mi elindedir?

Çin'de Mao Zedung'un ölümünden sonra siyasi iktidarı kimin ele geçirdiğini pratikte her gün görüyoruz.

Bugün Çin'de siyasi iktidara, emperyalistlerin bir kısmına karşı, diğer emperyalistlerle birleşerek "MÜCADELE" veren (! ?), Türkiye gibi yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerin komprador burjuvazi ve toprak ağalarını emperyalizme karşı mücadelede kendilerine müttefik olarak gören ve diğer önemli meselelerde de bu tip gerici görüşler savunan kişiler hakim. Yani devrimci literatürdeki adla - rıyla "Revizyonistler". Yani devrimci maskeli burjuvalar.

Comecon'a girerek sosyal emperyalist dünyanın bir parçası haline gelen Vietnamda ise siyasi iktidara SB'nin propagandasını yapan revizyonistler hakimdir.

İşte Vietnam'ın devrimci maskeli burjuvaları, Comecon'a girmelerine neden olarak, Çin'in yardımı kesmesini göstermektedir.

Halbuki bugünlerde, Çin, Arnavutluk'a yaptığı yardımları kestiğini açıkladı. Ama Arnavutluk; hiç de Vietnam

devamı 7. sayfada

GÜNEY YEMEN'DE DARBE

Geçtiğimiz ay içinde Kuzey ve Güney Yemen önemli olaylara sahne olmuştur.

Kuzey Yemen Devlet Başkanı Ahmet Hüseyin El Gasmî bir suikast sonucu öldürülmüş, ve bu olayda Güney Yemen yöneticileri sorumlu tutulmuştur.

Bunun üzerine Bahire'de toplanan Arap Birliği'ne üye 16 Arap ülkelerinin temsilcileri, Suriye, Lübnan, Cezayir ve Irak'ın dışında diğer ülkeler, Güney Yemen ile ilişkilerini, ekonomik ve maddi yardımlarını kesme kararını almışlardır.

Bu arada Güney Yemen'de Rus sosyal-emperyalizminin usaklığını yapan Abdülfettah İsmail tarafından düzenlenen bir darbe ile Salem Robaya Ali devrilmiş ve darbeden sonra idam edilmiştir.

Bilindiği gibi Salem Robaya'nın başkanlık ettiği Güney Yemen eski hükümeti ÇHC ne hem de Rus sosyal-emperyalistlerine karşı ılımlı bir tavır takınarak orta bir yol izlemiştir.

Güney Yemen Basra körfezindeki petrol kaynaklarına ve Afrika boynuzuna yakınlığından ötürü önemli bir yere sahiptir.

Rus sosyal-emperyalistleri kendi çıkarları uğruna G. Yemen'deki darbeyi desteklemişlerdir. Nitekim Adene'de diğer Adene yakın bir mesafede Hint Okyanusunda bulunan Sokotra adasında 2 üs kurmuştur.

Darbeye Etyop'ya'dan getirilen 6 bin kadar Rus ve Küba'lı askerler de katılmıştır. Darbe esnasında 6 binin üzerinde insan ölmüş ve binlercesi yaralanmıştır.

Güney Yemen halkının kurtuluşu dünya halklarının kurtuluşu gibi devrimle olacaktır. Darbe sonucu halk için değişen hiç bir şey olmayacaktır.

Nitekim darbeciler, darbeden sonra sıkı bir insan avına çıkmışlardır. Güney Yemen halkının gerçek halk iktidarı uğruna verdikleri mücadele er-geç başarıya ulaşacaktır.

G. YILMAZ

devamı 7. sayfada